

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Marko Kilpi
rohkaisee
uskomaan unelmiin

► Sivu 16

Kuopion tori viettää
juhlavuotta

► Sivu 5

Ota talteen
koko kesän
tapahtumaliite!

Tekemisen riemua kesäleirillä

► Sivu 6

RIPPIKOULUN suosio jatkuu

Seurakuntien leirikeskukset ovat taas koulujen loputtua täyttyneet tuhansista rippikoululaisista. Kesä on rippikoulujen leirijaksojen vilkkainta aikaa.

MIKA TAMMEKANN

Kirkko SuomiAreenalla

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on tänäkin vuonna näkyvästi mukana yhteiskunnallisessa SuomiAreena-kesä-tapahtumassa 16.–20.7. Porissa. Kirkon oman SuomiAreena-ohjelman kantavana aiheena on yhteiskuntarauha.

Kirkko järjestää maanantaista torstaihin Piispan iltahetki -keskustelutilaisuu-
det, joissa piispat haastattelevat vieraita päivänpolttavista aiheista.

Maanantaina 16.7. Kuopion piispa **Jari Jolkkonen** haastattelee pääministeri **Juha Sipilää** politiikan iloista ja kivuista teemalla Kannattaako politiikkaan lähteä haukuttavaksi?

Tiistaina 17.7. piispa **Kaarlo Kalliala** haastattelee kirjailija **Pauliina Rauhalaa** ehdottomuuden kulttuurista Mistä kumpuaa uskonnollinen ja yhteiskunnallinen ehdottomuuden kulttuuri? -nimisessä iltahetkessä.

Keskiviikkona 18.7. teemana on Olemmeko turvassa? Silloin keskustellaan turvallisuudesta niin yksittäisen ihmisen kuin yhteiskunnan näkökulmasta. Mikkelin piispa **Seppo Häkkisen** vieraana on Kelan pääjohtaja **Elli Aaltonen**.

Torstaina 19.7. aiheena on Ilmasto muuttuu – muutunko minä? Arkkipiispa **Tapio Luoma** haastattelee Maailman Ilmatieteen järjestön pääsihteeriä **Petteri Taalasta** elämäntapojen vaikutuksista ilmastoon.

Minun kirkkoni -seurakuntavaalitelta-
la kävijä pääsee kertomaan, millainen on hänen kirkkonsa ja tutustumaan siihen, miten ja mihin seurakuntavaaleissa voi vaikuttaa.

Koko ohjelma kirkon tapahtumista SuomiAreenalla: evl.fi/uutishuone/pinnalla-nyt/kirkko-suomiareenalla

TUULA HYTINEN

Rippikouluihin sisältyvät leirit ovat vuosikymmenestä toiseen säilyttäneet suosionsa. Rippikoulu kestää kokonaisuudessaan puoli vuotta ja yli 90 prosenttiin sisältyy noin viikon mittainen leirijakso. Leirijakson sisältävien rippikoulujen ohella päivärippikoulujen suosio on ollut viime vuosina hienoisessa kasvussa”, kirkkohallituksen rippikoulutyön asiantuntija **Jari Pulkkinen** toteaa.

Suomessa rippikouluun osallistuu vuosittain yli 45 000 rippikoululaista ja noin 20 000 isosta. Rippikouluryhmiä on vuosittain reilusti yli 2000.

Tärkeä osa nuorisokulttuuria

Rippikoulujen asema osana suomalaista nuorisokulttuuria on vuodesta toiseen säilynyt vahvana.

”Nuorilähtöisyys, yhteisöllisyys, turvallisuus, isostoiminta ja jatkuva kehittäminen. Ne ovat avainkijöitä rippikoulun menestykseen. Rippikouluilla on hyvä maine nuorten keskuudessa. Puhe rippikouluista on positiivista, ja parasta markkinointia onkin nuorilta nuorille menevä viesti”, Pulkkinen listaa syitä rippikoulun menestykseen.

Rippikoulun tarkoitus on vahvistaa nuoren uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja varustaa häntä elämään kristittyinä. Rippikoulussa ihmetellään elämää, pohditaan suhdetta Jumalaan, omaan itseensä, toisiin ihmisiin ja koko luomakuntaan.

Nuoret mukaan suunnitteluun

Viime vuonna tehtiin kyselytutkimus, jonka mukaan nuoret ovat tyytyväisiä rippikouluun ja kokevat sen

myönteisenä ja turvallisena. Valtakunnallisesti lähes 700 vastaajaa 30 seurakunnasta antoi rippikoululle kouluarvosanaksi keskimäärin 8,6.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon uusi valtakunnallinen rippikoulusuunnitelma, Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017, hyväksyttiin viime vuonna. Uudessa rippikoulusuunnitelmassa painottuvat nuorten osallisuus, kuulluksi tuleminen ja mahdollisuus vaikuttaa. Nuoret halutaan ottaa mukaan sekä rippikoulun suunnitteluun että toteutukseen.

Elämän pelisäännöt tutuksi

Kuopion seurakunnissa nuoria osallistetaan rippikoulun suunnitteluun muun muassa kyselemällä heidän toiveitaan opetuksesta.

”Kartoitamme, mitkä asiat nuorilla ovat jo tiedossa, ja mitä vastaavasti pitäisi rippikoulussa vielä käydä läpi”, nuorisosihteeri **Hanna Kärsämä** selvittää.

”Kyselemme myös, millaisia opetusmenetelmiä toivotaan.”

Kärsämä korostaa, että rippikoulun suunnittelussa ja toteutuksessa on ryhmäkohtaisia eroja.

”Tietty opetusohjelman mukaiset asiat pitää rippikoulussa käydä läpi. Jokainen ryhmä voi kuitenkin omalta osaltaan miettiä, mitä painotetaan.”

Uskonasioiden rinnalla rippikoulussa on tärkeää opiskella myös elämän pelisääntöjä.

”Tarkoitus ei ole, että vain aikuiset opettavat ja nuoret ovat vastaanottavana osapuolena. Hienointa on, jos voimme oppia toinen toisiltamme.”

KIRKON VIESTINTÄ JA HELI HARING

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Mitä sinulle kuuluu?

Kesäisin moni pysähtyy miettimään elämäänsä. Lomalla on tilaa uusille ajatuksille ja ehkäpä myös alitajunta tekee työtänsä. Kannattaa pysähtyä kuulostelemaan, mitä toivoo tulevaisuudelta. Yllättävän usein työpaikan vaihdokset ajoittuvat syksyyn. Valitettavasti myös perheneuvonnan palveluissa on ruuhkaa kesälomien jälkeen.

Aina ei tarvitse tehdä suuria muutoksia. Työterveyslaitos suosittelee työn tuunaamista, joka tarkoittaa oman työn muokkaamista itselle mielekkäämmäksi. Se on arjen innovatiivisuutta, rutiinien ravistelua ja unelmien toteuttamista nykyisessä työssä. Työn kehittäminen ei ole pelkästään työnantajan vastuulla. Tuunaaja ottaa itse aktiivisen roolin innostuksensa herättelyssä ja säilyttämisessä. Useimmissa työtehtävissä on mahdollista vaikuttaa ainakin jonkin verran esimerkiksi työn sisältöön tai työtapoihin. Tarkoitus ei ole muuttaa työtä sinänsä, vaan muokata työtehtävien osia tai omaksua uusi näkökulma työntekoon.

Myös parisuhdeongelmissa auttaa havahtuminen. Kannattaa hakea apua ajoissa. Kuopion perheasiain neuvottelukeskus tarjoaa ammatillista keskusteluapua parisuhteen ja perheen kysymyksissä. Keskustelemaan voi mennä yhdessä puolison kanssa tai yksin. Perheneuvonnassa autetaan tunnistamaan tunteita ja etsimään toimivia vuorovaikutusmalleja. Keskustelut ovat maksuttomia ja ehdottoman luottamuksellisia.

Puhuminen auttaa aina. Kirkon keskusteluapu on sinua varten, joka kaipaat kuuntelijaa. Päivystäjät ovat kirkon vaito-olovelvollisia koulutettuja vapaaehtoisia sekä työntekijöitä.

Suurissa ja pienissä elämänmuutoksissa kannattaa rukoilla johdatusta.

Ennen en, Herra, koskaan rukoillut:

Nyt johdata!

Polkuni itse olin valinnut.

Nyt johdata!

Ylpeät aikeet, väärät pelkoni,

oi Herrani, ne anna anteeksi.

Virsi 508:2

Rippikoulut Kuopiossa ja Siilinjärvellä

- ✚ Kuopion ev.lut. seurakunnilla on tänä vuonna 45 rippikouluryhmää. Näistä valtaosa on leirejä. Leirien lisäksi on iltarippikoulu ja muutamia muita rippikouluja esimerkiksi erityisryhmille.
- ✚ Siilinjärven seurakunta järjestää kymmenen leiriä ja yhden päivärippikouluryhmän. Lisäksi on yksi muualla rippikoulunsa käyvien nuorten ryhmä.
- ✚ Vuonna 2018 rippikouluun on Kuopion seurakunnissa ilmoittautunut 1016 ja Siilinjärvellä 270 seurakunnan jäsentä.
- ✚ Isosia Kuopion rippikouluissa on tänä vuonna noin 300 ja Siilinjärvellä 70.

KUUKAUDEN VALINNAT

313

TÄMÄN vuoden tammi–toukokuussa Kuopion ev.lut. seurakunnissa kastettiin 313 ihmistä osaksi Jumalan perheväkeä.

146

KESÄLLÄ vihitään ainakin 146 vihkiparia niin kirkkoissa kuin kodeissa Kuopion ev.lut. seurakuntien alueella.

215 730

VUONNA 2017 Kirkon Ulkomaanavun koulutustyöstä hyötyi 215 730 oppijaa esimerkiksi uusien koululuokkien, opettajien sekä yrittäjyys- ja toimeentulohankkeiden muodossa ilmenee äskettäin julkaistusta Kirkon Ulkomaanavun vuosikertomuksesta.

SATU VÄÄTÄISELLE myönnettiin rovastin arvonimi ansioitumisesta muun muassa Siilinjärven seurakunnan kappalaisena, papin tehtävissä Sotkamon ja Järvi-Kuopion seurakunnissa, työalasihteerinä Kirkon tiedotuskeskuksessa sekä Luterilaisen Kulttuurin Säätiön valtuuskunnan ja hallituksen jäsenenä. Väätäinen on myös ohjannut lukuisia hengelliseen elämään liittyviä tv-dokumentteja.

OULUN tuomiorovasti **Satu Saariselle** annettiin kirkon ensimmäinen tasa-arvopalkinto hänen työstään naisten aseman parantamiseksi kirkossa. Saaren aikoo kohdistaa saamansa 5 000 euron palkintorahat Vuolle Settlementin Oulun Tyttöjen ja Poikien talojen seksuaalikasvatustyöhön.

SUOMEN LÄHETYSSEURAN Lähetysohjelmaa vietettiin Kuopiossa 25.–27.5. kesäisessä säässä. Eniten väkeä vetivät jumalanpalvelukset. Juhlat huipentavaan sunnuntai torimessuun osallistui jopa 2000 ihmistä. Yhteensä Lähetysohjelmalle osallistui 5000 kävijää.

RUKOILEN

Läsnäoleva Jumala, viivyn edessäsi hiljaa. Annan kiireen mennä. Jätän sinulle sen, mitä on ollut. Pyydän siunaustasi ja huolenpitoasi huomiseen.

Kristus ystäväni, sinä olet kutsunut minut kuten kutsuit ensimmäiset opetuslapsesi keskeltä elämän arkea. Apostolit Pietari ja Paavali, kuten nuo muutkin, olivat heikkoja, tavallisia ihmisiä puutteineen. Sinä uskoit heille kuitenkin tehtävän valtakunnassasi.

Pyhä Henki, sinun johdatuksessasi löydän tien yhdessä kanssani matkaavien kanssa.

Rukoilen tänään:

”Kirkko olkoon niin kuin puu, se saakoon kasvaa, missä tahdot...”

Aamen

KOPINOTTAJIA kaivataan kirkkoon

Ihmiset janoavat tulla kuulluksi. Moniarvoisessa yhteiskunnassa erilaisten kohtaamiselle on suuri tarve. Voivatko roolittomat kohtaamiset olla kirkon työmuoto, haastaa Taneli Heikka.

Taneli Heikka kaivaa olkalaukustaan. kaivaa olkalaukustaan esille pallon. Värikkäissä palloissa on muumihahmoja. "Tästä on hyötyä, kun jaetaan puheenvuoroja ryhmässä. Puheesine antaa hiljaisille oikeuden puhua kenenkään keskeyttämättä ja muille luvan kuunnella", **Taneli Heikka** sanoo ja heittelee palloa ilmaan.

Toinen syy, miksi journalistiikan tohtori käyttää muumipalloa työssään, on leikki. "Elämässä pitää aina olla leikkiä, liikettä ja luovaa heittäytymistä."

Rooleista vapaaksi

Taneli Heikka on viestintäyrittäjä, joka fasilitoi yhteiskehittelyn ja dialogin prosesseja kirkossa, kansalaisjärjestöissä, yrityksissä ja julkisella sektorilla. "Dialogissa osallistujat kyseenalaistavat ennakkokäsityksiä ja etsivät luottamukseen perustuvaa ymmärrystä, ideoita ja myönteistä yhteistyötä", Heikka kuvaa.

Hänen mielestään viime vuosien poliittiset tapahtumat, kuten **Donald Trumpin** valinta Yhdysvaltain presidentiksi ja Britannian Brexit-äänestys kertovat, että eri näkemysten ennakkoluulottomalle kohtaamiselle on huutava tarve. Kirkossakin on omat jäätyneet konfliktit.

"Dialogin alkutilanne, ringissä istuminen, vapauttaa rooleista. Siinä istuvat rinnan rosvot ja poliisit, rikkaat ja köyhät, seurakuntalaiset ja papit, ja näkevät toistensa ihmisyyden."

Heikka väitteli dialogin ja journalismin suhteesta Jyväskylän yliopiston journalistiikan oppiaineessa marraskuussa 2017. Keväällä 2018 ilmestyi tulevaisuustalo Sitran kustantamana raportti, *Dialogin vuoro*, joka kannustaa johtajia dialogiin.

Kirkon nopean toiminnan joukot?

Heikka on konsultti, mutta myös kansalaistoimija ja ahkera yhteiskunnallinen keskustelija. Yleisradion Ykkösaamun kolumnistina Heikka on pannut liikkeelle isoja keskustelunaiheita ja osallistunut kansalaistoiminnan organisointiin. Hän kutsuu tätä dialogiseksi journalismiksi. Journalismin rooli yhteiskunnan ulkopuolisena raporttijana venyy, kun toimittaja ei vain osoita epäkohtaa, vaan tekee jotain sen poistamiseksi.

Heikka avasi seksuaalista häirintää käsittelevän #metoo-liikkeen kylkeen #mentoo-keskustelun kertomalla omista kokemuksistaan poikien keskinäisestä väkivallasta. Se on koettu erittäin

tarpeelliseksi tulokulmaksi aiemmin vaiettuun asiaan.

Vapaaehtoiset perustivat Heikan kanssa #mentoo-keskusteluryhmän Facebookiin.

"Mikä olisi luonteva kotipesä tällaiselle työlle – löytyisikö se kirkosta? Voisivatko kirkosta käsin toimia jonkinlaiset rakentavan keskustelun nopean toiminnan joukot?"

Taneli Heikka näkee kiinnostavana sen, että yhteiskunnalliset ilmiöt kyllä havaitaan – mutta kopin ottajia ei löydy.

"#Mentoo-keskustelussa kansalaisjärjestöt ja kirkkokin osoittivat mielenkiintoa vähentää yhdessä poikien kokemaa väkivaltaa. Sitten huomataan, että tämän vuoden budjetti on täynnä, kenelläkään ei ole aikaa eikä rahaa, eikä tämä kuulu minulle. Se mitä ihmiset ympärillä puuhavat ja mitä yhteiskunnassa tapahtuu, ei yhtäkkiä kuulukaan kenellekään kirkossa."

Heikka ehdottaa, että kirkko kutsuisi dialogin periaatteiden mukaisesti koolle ne ihmiset, joita jokin polttava keskustelunaihe koskee.

"Jos siitä syntyvä tekeminen on kirkon uskon mukaista, siitä tulee kirkon toimintaa. Tälle työlle pitäisi olla ihmisiä, rahaa ja tiloja."

Luottamuksen loikka ja suora puhe

Huhtikuussa Heikka kirjoitti Yleisradion kolumnissaan, että Helsinkiin pitäisi rakentaa Lastenmaailma, lastenkirjallisuuden perustuva elämysmaailma Tukholman Junibackenin tapaan. Toista sataa ihmistä ilmoitti haluavansa auttaa.

"Ajattelin, että jos tilaus on näin vahva, ruvetaan tekemään."

Suomen lastenkulttuurikeskusten liitto on heittäytynyt asian taakse, ja Heikan vetämä ydintiimi käy neuvottelevia pääkaupunkiseudun kuntien johdon kanssa.

Dialogiin suostuminen kansalaisseurakunnan kanssa ei kuitenkaan ole aivan helppoa, koska muodollista valtaa ei ole.

"Yritän luottaa, että tähän tulevat juuri oikeat ihmiset. Ajattelen heistä hyvää. Kysyn: mitä sydämesi kutsuu sinua tekemään? Jos se suunnilleen samaa kuin mikä muistakin tuntuu hyvältä, aletaan vain tehdä."

Dialogisuus tarkoittaa sitä, että ei voi tuputtaa omaa visiota. "Voin tarjota omani ja toiset omansa, ja niiden pohjalta syntyy kolmas, parempi, yhteinen näky. Asiantuntemuksella on lopultakin aika vähän väliä. En voi hallita jotakin asiaa olemalla siinä tosi hyvä, koska olen tekemisissä uusien ja tuntematto-

mien prosessien kanssa. Voin kuitenkin nähdä vaivaa ilmapiiriin hyvänä säilyttämässä."

Isän malli ja hiljaisuus

Taneli Heikka on käyttänyt dialogin menetelmiä myös kirkossa. Tampereen hiippakunnan ja *Aamulehden* yhteisessä Lasisilta-työpajassa noin 60 ihmistä kokoontui piiriin puhumaan yksinäisyydestä ja etsimään siihen ratkaisuja.

Heikan mielestä dialogin avulla voi löytyä yhteistyöavauksia, joilla kirkko löytää paikkaansa tulevaisuudessa.

"Suosittelen yllättäviä kohtaamisia yritysten, julkisten toimijoiden, kansalaisten kesken. Myös uskontojen tai maahanmuuttajien ja kantaväestön suhteet hyötyvät arvostavasta dialogista."

Piispa **Mikko Heikan** poika ottaa nyt esimerkin opetuslapsista.

"Kirkon on muututtava jäykistä rakenteista joustavaan työhön, jotta sillä on tulevaisuutta. Ei opetuslapsia kutsuttu instituutioon vaan yksinkertaisesti jättämään se työ, jota he olivat juuri tekemässä, ja siirtymään sinne, minne kutsu käy."

Isän malli on nuoremmalle Heikalle keskustelijan ja vaikuttajan malli.

"Yhteiskunnallista keskustelua käytiin kotona paljon. Meille oli luontevaa, että

jos faija ei ehtinyt puhua pohdinnoistaan meille kotona, luimme ajatukset loppuun jostakin mediasta ja jatkoimme siitä keskustelua kasvokkain."

Omaa hengellisyyttään kouluttaja ja toimittaja harjoittaa hiljaisuuden liikkeen kautta. Hänet valittiin juuri Hiljaisuuden ystävät ry:n hallitukseen. Retriitit ovat tuttuja.

"Hiljaisuudella on minulle kristillinen sisältö. Hiljennyn yleensä kotona aamupäivän mittaan töitä tehdessäni tai silloin, kun muut jo nukkuvat."

"Viestintä alkaa ihmisen keskustelusta oman sisimpänsä kanssa. Se on matka, jossa olen kulkenut pitkän tien. Olen tehnyt sisäisesti raastavia hommia kuten uutistoimittajan työtä keskellä yhteiskunnallisia kiistoja, jolloin työ repii enemmän kuin rakentaa", Taneli Heikka katsoo pöytään.

"Tasapainon ja rehellisyyden tarve on ajanut minut sellaisiin viestinnän muotoihin, joissa ihminen reflektoi itseään. Dialogiin perustuva innovaatioteoria ajattelee, että toiminnan lopputulos vastaa tekijän sisäistä tilaa. Aika korkea tavoite, se pistää nöyräksi."

ULLA REMES

Työkaluja toimintakulttuurin uudistamiseen

Kuopion hiippakunta järjestää Art of Hosting -koulutuksen Pieksämäen Partaharjulla 25.-27.1.2019. Koulutuksessa harjoitellaan useita menetelmiä, joiden avulla voi lähteä muuttamaan

yhteisön toimintakulttuuria. Menetelmiä voi soveltaa kaikissa yhteisöissä ja seurakunnissa. Sen avulla voidaan kehittää esimerkiksi vapaaehtoistoiminnan johtamista. Koulutukseen ovat

tervetulleita toiminnan kehittämisestä kiinnostuneet seurakuntalaiset ja seurakuntien työntekijät. Kouluttajat ovat kokeneita Art of Hosting -kouluttajia. Hiippakunta vastaa osas-

ta koulutuksen kustannuksista. Lisätietoja: hiippakuntasihteeri Juha Antikainen, p. 044 7050609, juha.antikainen@evl.fi.

MITÄ MIELESSÄ?

JOHANNES TEPPO valvoo Kuopion toria tänä kesänä.

Lupsakoiden ihmisten seurassa

Kesäisellä torilla kulkijan nenään kantautuu ihana mansikoiden ja leivonnaisten tuoksu. Asiakkaat täyttävät kahvikojut ja musiikki soi. Kuopion kauppatori on tarjonnut monipuolisia kauppiaita ja elämyksiä nyt jo 200 vuotta.

Torielämän vilkkaudesta huolehtii osaltaan joukko työntekijöitä, johon kuuluu myös Kuopion torivalvoja **Johannes Teppo** Kuopion kaupunkikeskustan kehittämisyhdistyksestä.

Minkälaista torivalvojan arki on?

”Työssäni tapaam paljon ihmisiä ja esimerkiksi pidän yhteyttä yhteistyökumppaneihin. Työnkuvaan kuuluu myös tapahtumasuunnittelu ja somemarkkinointi. Tällä hetkellä kesän festivaalit työllistävät paljon. Kiirettä pitää!”

Mitä Kuopion tori sinulle merkitsee?

”Kuopion tori merkitsee minulle ennen kaikkea lupsakointa ihmissuhteita. Olen itse Joensuusta kotoisin ja olin ensin puolitoista vuotta kotona lasten kanssa. Nyt olen päässyt sijoittamaan tänne Kuopioon ja olen huomannut, että kuopiolaiset ja savolaiset ovat aika mukavia porukkaa. Tori on vilkas kauppapaikka, ja sen lisäksi se on kohtaamispaikka.”

Miten toria juhliin?

”Meillä on ollut erilaisia tapahtumia ympäri vuoden, mutta varsinkin juhla on tulossa 20. lokakuuta. Kesällä sitä ennen kuitenkin tapahtuu paljon, mihin kannattaa osallistua. Parhaat palat voi käydä katsomassa

sa nettisivuilta osoitteesta www.kuopiontori.fi.”

ANNA-MARIA PÄIVÄRINTA

Kurkistus menneisyyteen

200-vuotisen taipaleensa kunniaksi torin historiaan voi tutustua vertailemalla vanhaa ja uutta torimaisemaa rinnakkain torin ympäristöön tulevien valokuvien avulla.

Historiakuvat pyritään sijoittamaan torille samoille paikoille, kuin ne on aikanaan kuvattu.

Kuvamaisemat rakennetaan juhluvuoden aikana. Ensimmäiset kuvat sijoitettiin paikalleen kesäkuun alussa.

MINUN KIRKKONI

Minun kirkossani saa olla oma itsensä

Rippikoulu oli siilinjärveläiselle **Oliver Ruotsalaiselle** hyvä kokemus.

Rippikouluikäisenä hän tunsi itsenä hyvin ujoksi, mutta isoiskoulutukseen oli helppo mennä. Isoisissa hän tajusi, että jokainen kasvaa omaan tahtiinsa. Viimeiset neljä vuotta hän on ollut itse isoiskouluttaja ja leireillä isoisvastaava.

Isoisryhmät valitaan niin, etteivät nuoret tunne toisiaan entuudestaan. Isoiskouluttaja näkee ryhmän elinkaaren.

”Tuntuu tosi hyvältä, kun pystyy vaikuttamaan ilmapiiriin niin, ettei keskusteluja enää tarvitse ohjata vaan ryhmän sisällä alkaa tapahtua.”

Rippikoulunuori saattaa olla ihan lukossa, mutta isoinen voi auttaa avautumaan. Siinä on Ruotsalaisen mielestä rippikoulun tehtäväkin: antaa nuorille kokemus yhteyksien löytämis-

sestä. Totaaliyksinäisyyttä ei ole, vaan aina löytyy tie.

”Isoinen on ryhmähengen luoja. Isoiset tekevät tärkeää nuorisotyötä.”

Siilinjärvellä on tehty omanlaisensa nuorisotyön malli, jossa on siirretty vastuuta nuorille itselleen.

”Kun nuorille annetaan vastuuta, vastuu kasvattaa nuoren itsetuntoa. Sen tiedän, koska itsekin pääsin ujoudesta eroon isoiskoulutuksessa.”

Ruotsalaisen kokemuksen mukaan kirkon arvot, elämän ja kuoleman suuret kysymykset kiinnostavat nuoria ja niistä halutaan puhua.

Seurakunta on tarjonnut Ruotsalaiselle turvallisen ympäristön tulla omaksi itselleen. Silloin kun hän koki olevansa hukassa eikä tiennyt mitä halusi, isoisaika antoi kutsumuksen tehdä töitä ihmisten parissa.

KAIJA VUORIO

”Aion jatkaa opintoja nuorisotyöntekijäksi ja suorittaa sosionomin tutkinnon.”

Oliver Ruotsalainen on nyt jo ammattilaisena työelämässä. Seurakunnassa hän haluaa toimia jatkossakin ja nähdä uusia puolia seurakuntatyöstä.

KAIJA VUORIO

Hautakivet kesäksi kuntoon meiltä

- Kultaukset, hopeoinnit, kaiverrukset
 - Pesu, puhdistus • Oikaisut • Uudet hautakivet
- Pyydä ilmainen arviointi*
Jarkko Kivioja
044 780 4798 / 040 737 0114
www.hautakivipalvelut.fi

Linjurin Kukka

Puijonkatu 45, p. 046 921 4720, JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7 osoitteessa linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

Parasta paikallista palvelua

Pyydä tarjous täydenpalvelun hautajaisjärjestelyistä.

KOIVUMÄEN KARTANO

Koivumäenkuja 18

017 361 4291

www.koivumaenkartano.com

19 53

KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN

Savonkatu 24

017 261 3686

www.hautaustoimistoniiranen.fi

PERUNKIRJOITUKSET

testamentit – kauppakirjat ym. asiakirjat ammattitaidolla ja joustavin maksuehdoin

Herastuomari Leila M. Tuomainen

p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

HAUTAKIVET LISÄKAIVERUKSET

sekä kaikki kivialan palvelut

KIVILÄHDE
KAVIN KIVI

1989

KAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE

Kirjokuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoinna ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

HAUTAKIVET SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY

Savonkatu 24, Ollinpuisto, Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811

Myös lisänimen kaiverrukset ja kivien entisöinnit

- HAUTAKIVET
- KAIVERUKSET
- KULTAUKSET
- ENTISÖINTITYÖT
- KIVILYHDYT

Sari Kämäräinen
Jääskeläntie 1
70780 Kuopio
puh. 050 575 0004
www.kivipajasarik.fi

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT

PYÖRÄKATU 15, KUPIO

Tervetuloa tutustumaan myyntinäyttelyyn!

Puh. 017 282 9000

puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

Talous-Renki palveluksessa

kodin ja pihan huolto- ja remonttitoissa sekä arjen askareissa.

Soita ja kysy lisää! P. 041 578 1654

www.talous-renki.com

YHTEISTUUMIN vaikka läpi hulavanteen

Iloinen meininki ja tekemisen riemu näkyivät lastenleirin kisailuissa.

Aänekäävät ja iloiset huudahdukset kuuluivat leirikeskukselta jo ovien läpi. Sisään astuessa tervehtivät rykelmä värikkäitä kenkiä ja reippaat lasten tervehdykset. Meneillään oli seurakuntien järjestämä kolmipäiväinen Boosti-kesäleiri, jota vietettiin Hirvijärven leirikeskuksen maisemissa 11.–13.6. Potkua kesälomaansa leiriltä saivat 11–13-vuotiaat lapset ja nuoret.

Unna Mönkkönen oli tullut leirille kaverinsa kanssa ensimmäistä kertaa. Hän mainitsi siihen mennessä kivoimmaksi tekemiseksi geokätköilyn.

Myös **Venla Harjunen** totesi raamatunkohtia sisältäneiden kätköjen etsinnän mukavaksi puuhaksi, mutta ei aivan suosikiksi.

”Musta oli kivointa, kun askarreltiin sellainen kalajuttu.”

”Näillä leireillä on aina kivaa”, lausahiti toinen lippikseen sonnustautunut tyttö kaiteella roikkuessaan.

Leirin nuoristyöntekijä **Markku Holopainen** kertoi, että ensimmäisenä päivänä oltiin keskitytty tutustumiseen ja ryhmäytymiseen. Tiistaina iltapäivällä vuorossa olivat leiriolympialaiset.

”Nämä leiriolympialaiset ovat ryhmätointa, ei yksilösuorituksia. Nuo älypuhelimet usein vievät vapaa-aikaa, joten tämä on puolestaan sellaista yhdessä toimimista”, Holopainen avasi olympialaisten ideaa.

Leiriläiset ottelivat kuudessa eri joukkueessa. Ympäri leirikeskuksen pihapiiriä pystytettiin kaikkiaan 12 erilaista suorituspistettä.

Kodan luona otettiin nopeuskisa hulavanteen pyörittämisestä ringissä.

”Se oli sulava, smooth!” kanssaottelijan liikkumista kehuhtiin.

Kun pistettä ohjaava isonen **Noora Rättiläinen** ilmoitti aikaa olevan enää puolitoista

ta minuuttia, ringissä syttyi vahva kirittäminen.

”Vauhtia vauhtia, yli-yli-yli!” kuuluivat yltyvät huudot.

Joukkue onnistui pujottelemaan vanteen läpi lähes parikymmentä kierrosta.

Lankukävelyssä osallistujat asettuivat peräkkäin kahden lankun päälle hieman suksien tapaan. Ideana oli ”kävelyttää” lankku etu- ja takaperin parin metrin matka.

Suorituksen jälkeen joukkueen pojat **Joonas, Vili, Arttu** ja **Otto** istuivat leiritalon rappusilla kommentoiden, millaiselta tehtävä tuntui.

”Hirveetä.” ”Oli se aika vaikeaa ekana, mutta kyllä siihen sitten tottui lopulta.” ”Niin kyllä siihen tottui.”

Välipalatauon jälkeen leiriolympialaiset jatkuivat. Yhteisellä tekemisen meiningillä.

ANNA-MARIA PÄIVÄRINTA

LENNONKINLENNÄTYS kirvoitti osallistujista voimakkaita reaktioita.

LEIRIOLYMPIALAISTEN vanteenpyörytyksessä pyrittiin pujottautumaan mahdollisimman nopeasti renkaan läpi käsistä kiinni pitäen.

HERNEPUSSIEN heittäminen maaliin monen metrin etäisyydeltä vaati keskittymistä.

KOLUMNI

Satunnaiset jyräjät

Mehiläistarhaus on ollut elämäni opettavaisin aluevaltaus avioliiton ja isyyden jälkeen. Se on valottanut minulle taas lisää omaa pienuuttani. Voin ennakoida ja varautua loputtomasti. Voin tehdä parhaani, että pesässä olisi kaikki hyvin. Silti on lukuisia muutujia, joihin en voi vaikuttaa.

Huolenpitoyrityksistäni huolimatta kaksi mehiläispesistäni oli menneen talven aikana tuhoutunut hiirten murtauduttua niihin pakkasta pakoon. Kolmannessa on vielä elämää, joskaan häävisti ei mene sielläkään. Pesän asukasmäärä kutistui liki olemattomiin muurahaisten löydettyä reitin sisään.

Kutsumattomat vieraat on selätetty, mutta vielä en uskalla huokaista helpotuksesta, vaikka kesäkuu on jo pitkällä.

Samat lainalaisuudet pätevät myös perhe-elämään. Kotipesän hyväksi voi paljon tehdä, mutta kaikkiin tekijöihin ei yksi pieni ihminen voi varautua eikä vaikuttaa. Tai jos voisikin, niin inhimillisessä elämässä se ei silti aina onnistu.

Jos mehiläispesää uhkaavat karhut, muurahaiset, jännitystä hakevat pojan-koltiaiset ja ohikulkumatalla olevat satunnaiset jyräjät, ei vaaroja puutu tärkeimpien ihmissuhteidenkaan ympäriltä. Parisuhteen kennostoihin ankaran talven varalle koottu hunaja hupenee äkkiä ilkeiden sanojen ja laiminlyöntien ahnaisiin suihin. Jälki-

kasvun kanssa ajan saatossa kehittyneeseen yhteyteen on aivan liian helppoa ja nopeaa nakertaa koloja turhalla motkotuksella ja epäreiluilla ojenuksilla.

Kaikista uhkakuvista huolimatta uskallan haaveilla niistä sumuisista loppukesän illoista, kun torniksi kohonneessa pesärakennelmassa on vetäydytty odottamaan uutta päivää ja kasvimaan yllä leijaillee hunajan ja mehiläisvahan rauhoittava tuoksu.

MATTI HALMETVAARA

minun kirkkoni

EHDOKASASETTELUA KOSKEVA KUULUTUS

Kuopion Tuomiokirkkoseurakunnassa, Kuopion Alavan, Kuopion Kallaveden, Kuopion Männistön, Kuopion Puijon sekä Järvi-Kuopion seurakunnissa toimitetaan kirkkolain (KL) 23 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisesti 18.11.2018 seurakuntavaalit, joissa valitaan 1.1.2019 alkavaksi nelivuotiskaudeksi jäsenet Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän yhteiseen kirkkovaltuustoon ja kunkin seurakunnan seurakuntaneuvostoon. Yhteiseen kirkkovaltuustoon valitaan 51 jäsentä.

Yhteinen kirkkovaltuusto on vahvistanut yhteisen kirkkovaltuuston paikkajaon seurakunnittain seuraavasti:

Kuopion Tuomiokirkkoseurakunta	7 jäsentä
Kuopion Alavan seurakunta	8 jäsentä
Kuopion Kallaveden seurakunta	14 jäsentä
Kuopion Männistön seurakunta	6 jäsentä
Kuopion Puijon seurakunta	7 jäsentä
Järvi-Kuopion seurakunta	9 jäsentä

Seurakuntaneuvostoihin valitaan jäseniä seuraavasti:

Kuopion Tuomiokirkkoseurakunta	14 jäsentä
Kuopion Alavan seurakunta	14 jäsentä
Kuopion Kallaveden seurakunta	16 jäsentä
Kuopion Männistön seurakunta	12 jäsentä
Kuopion Puijon seurakunta	14 jäsentä
Järvi-Kuopion seurakunta	14 jäsentä

Oikeus asettaa ehdokkaita seurakuntavaaleissa on valitsijayhdistyksellä, jonka vähintään kymmenen ääniöikeutettua, eli viimeistään vaalipäivänä 16 vuotta täyttävää seurakunnan jäsentä on perustanut. Henkilö voi olla perustajajäsenenä vain yhdessä kirkkovaltuuston vaalia varten perustetussa valitsijayhdistyksessä. Seurakuntayhtymään kuuluvassa seurakunnassa henkilö voi olla perustajajäsen vain yhdessä yhteisen kirkkovaltuuston ja yhdessä seurakuntaneuvoston jäsenten vaalia varten perustetussa valitsijayhdistyksessä. (KVJ 2:13,1).

KL:n 23 luvun 2 §:n ja 3 §:n mukaan vaalikelpoinen seurakunnan edellä mainittuihin luottamustoimiin on ehdokas,

1. joka viimeistään 17.9.2018 on merkitty tämän seurakunnan läsnä olevaksi jäseneksi
2. joka on konfirmoitu viimeistään 17.9.2018 mennessä, ja joka täyttää 18 vuotta viimeistään 18.11.2018
3. joka on kristillisestä vakaumuksestaan tunnettu
4. joka ei ole vajaavaltainen

5. joka on antanut kirjallisen suostumuksensa ehdokkaaksi asetamiseen
6. joka ei ole Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän tai siihen kuuluvan seurakunnan viranhaltija tai työsopimussuhteessa oleva työntekijä

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirjat liitteineen erikseen yhteisen kirkkovaltuuston jäsenten ja erikseen seurakuntaneuvoston jäsenten vaalia varten on toimitettava seurakunnan toimistoon 17.9.2018 kello 16.00 mennessä.

Seurakuntien toimistojen osoitteet sekä aukioloajat ovat seuraavat:

Kuopion Tuomiokirkkoseurakunta,
Suokatu 22 A, 4. kerros, 70100 Kuopio
Kuopion Alavan seurakunta,
Keihäskatu 5 B, 70620 Kuopio
Kuopion Kallaveden seurakunta,
Rauhahäldentie 21, 70780 Kuopio
Kuopion Männistön seurakunta,
Ampujanpolku 2, 70460 Kuopio
Kuopion Puijon seurakunta,
Taivaanpankontie 3, 70200 Kuopio
Järvi-Kuopion seurakunta,
Juankoskentie 13 B, 73500 Juankoski

Nämä seurakuntien toimistot ovat avoinna arkisin kello 9-15.

Edellä olevien aikojen lisäksi kaikki seurakuntien toimistot ovat avoinna asiakirjojen viimeisenä jättöpäivänä 17.9.2018 klo 16 saakka.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirjoja ja liitteitä saa seurakuntien toimistoista ja seurakuntien keskusrekisteristä, Suokatu 22 B, 2. kerros, niiden aukioloaikoina. Asiakirjoja liitteineen voi myös tulostaa osoitteesta www.seurakuntavaalit.fi.

Kuopiossa 25.6.2018

Vaalilautakuntien puheenjohtajat

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT

EHDOKASASETTELUA KOSKEVA KUULUTUS

Siilinjärven seurakunnassa toimitetaan kirkkolain (KL) 23 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisesti 18.11.2018 seurakuntavaalit, jossa vuoden 2019 alusta alkavaksi nelivuotiskaudeksi valitaan 27 jäsentä kirkkovaltuustoon.

KL:n 23 luvun 2 §:n ja 3 §:n mukaan vaalikelpoinen seurakunnan edellä mainittuun luottamustoimeen on ehdokas,

1. joka viimeistään 17.9.2018 on merkitty tämän seurakunnan läsnä olevaksi jäseneksi
2. joka on konfirmoitu viimeistään 17.9.2018 mennessä ja joka täyttää 18 vuotta viimeistään 18.11.2018
3. joka on kristillisestä vakaumuksesta tunnettu
4. joka ei ole vajaavaltainen
5. joka on antanut kirjallisen suostumuksensa ehdokkaaksi asettamiseen
6. joka ei ole tämän seurakunnan viranhaltija tai työsopimussuhteessa oleva työntekijä.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirja liitteineen mainittua vaalia varten on toimitettava 17.9.2018 kello 16.00 mennessä

Siilinjärven seurakunnan kirkkoherranvirastoon, joka on avoinna maanantaista perjantaihin klo 9-11 ja klo 12-14 sekä 17.9.2018 kello 9-16.

Kirkkoherranviraston osoite on Haarahongantie 4, 71800 Siilinjärvi.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirjoja liitteineen on saatavana Siilinjärven seurakunnan kirkkoherranvirastosta ja verkkosivuilta info.seurakuntavaalit.fi.

Siilinjärvellä 12.6.2018

Siilinjärven seurakunnan vaalilautakunnan puolesta

Pekka Joutsenoja, puheenjohtaja

SIILINJÄRVEN
SEURAKUNTA

Järvi-Kuopion seurakunnassa on haettavana

Kanttorin viransijaisuus

Viransijaisuus ajalle 29.8.2018–12.7.2019

Haku aika 1.7.-20.7.2018.

Lisätietoja antavat kirkkoherra Reijo Leino puh. 040 4888 600, reijo.leino@evl.fi tai kanttori Matti Saarela puh. 040 4888 615, matti.saarela@evl.fi

Hakuilmoitus kokonaisuudessaan

www.evl.fi/rekrytointi tai
www.kuopionseurakunnat.fi

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT
JÄRVI-KUOPIO

www.kuopionseurakunnat.fi

Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymässä on haettavana

Johtavan sairaalasielunhoitajan virka

Haku aika 2.-26.8.2018.

Tiedustelut johtava sairaalasielunhoitaja Risto Voutilainen puh. 040 4848 484 tai rekisterinjohtaja Mika Pulkkinen puh. 040 4848 235.

Hakuilmoitus kokonaisuudessaan

www.evl.fi/rekrytointi tai
www.kuopionseurakunnat.fi

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT
SAIRAALASIELUNHOITO

www.kuopionseurakunnat.fi

ASIANAJOTOIMISTO KOLARI & CO.OY

Seppo Kolari, Matti Reinikainen, Ville Heikinheimo,
Katriina Manninen, Kristian Kakko, Anu Kolari

Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

PERHEOIKEUDEN LAKIASIAT

Esim. avioehto, testamentti, perunkirjoitus
alkaen 400 € + kulut + alv. 24 %

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6, 70110 Kuopio

puh. 017 282 2211 • faksi 017 282 3101

www.kalevipitkanen.com • aatsto@kalevipitkanen.com

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

Hautaustoimisto
J. NURRO OY

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065 , 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

*Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin
liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella,
yksilöllisesti ja ammattitaidolla*

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto
Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

TÄYDEN PALVELUN HAUTAUSTOIMISTO

EKOLOGINEN
HAUTAUSPALVELU

- + KULJETUKSET
- + ARKUT
- + UURNAT
- + KUKAT
- + PITOPALVELU
- + PERUNKIRJOITUKSET
- + HAUTAKIVET

Pohjois-Savon alueella

HAUTAUSPALVELU alk. **390,-**

sis. perinnepuarkun,
yhden kuljetuksen,
vainajan vaatteet ja
pukemisen.

p. 044 240 2202 + Pyörönkaari 26, Kuopio + www.sawonkalla.fi

JALKAHOIDOT

koti- ja laitoskäynteinä yli 30 vuoden kokemuksella.

Kuopio, Siilinjärvi, Maaninka

Tuula Väisänen **040 530 7950**
Maanantaisin Maaningalla Kampaamo Sinissä

LAHJA-
KORTIT

Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi, sen kutsuu elohon.

”Uskossa sydän uskaltaa sellaista, josta järki välillä pelästyy.”

Ilman rohkeutta ihminen on kuin tuulella lepattava viiri. Rohkeus onkin kaiken ihmisenä kasvamisen perusta.

On helppo innostua hyvistä asioista. Nyt aloitan kuntoilun. Lopetan juoruilun. Lähden vapaaehtoiseksi seurakuntaan. Joskus into kuitenkin lopahtaa pian. Hyvästä päätöksestä ei jaksakaan pitää kiinni.

Silloin puuttuu rohkeuden eli mielenlujuuden hyve. Rohkeus ei ole super-sankarin pelottomuutta, vaan kykyä pysyä lujana vastoinkäymisissä. Kun hyvän puhumiseen sitoutunut kokee houkustusta juoruilla, hän tarvitsee mielenlujuutta. En anna periksi helmapaheelleni.

Siksi rohkeus on kaiken ihmisenä kasvamisen perusta ja lähtökohta. Ilman sitä olen kuin tuulella lepattava viiri. En itse päättä suuntaani, vaan muut tekevät sen puolestani.

Jeesuskin pelkäsi

Rohkeus ei ole pelon vastakohta. Usein asia on juuri päinvastoin. Rohkeutta osoitetaan siellä, missä pelätään paljon. Pelkään jotakin ihmistä ehkä siksi, että hän on haavoittanut minua. En silti anna periksi, vaan puolustan itseäni hänen edessään. Pelkään kyllä, mutta taistelen silti.

Kaikkein rohkeimmatkin pelkäävät. Paitsi tyhmänrohkeat. He eivät ymmärrä tilanteen vaaroja. Vastikään ajokortin saanut nuori hurjastelee tehdäkseen kavereihinsa vaikutuksen. Se ei ole rohkeutta vaan tyhmyyttä.

On yllättävää huomata, että Jeesuskin pelkäsi eräässä tilanteessa. Hän tiesi, että hänet tulitisiin surmaamaan kohta, joten hän pyysi Jumalalta, ettei niin tapahtuisi. Luukkaan evankeliumin mukaan hän rukoili niin ”suurensa tuskassa”, että hänen ”hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin”.

Suuri tuska kertoo pelosta ja ahdistuksesta. Jeesus suostui kuitenkin Isän tahtoon. Hän pysyi lujana ja piti kiinni kutsumuksestaan, vaikka pelkäsi sen edessä.

Rohkaisija kantaa

Jeesuksen mielenlujuus ei noussut pelkästään hänestä itsestään. Hänen rukoillessaan enkeli ilmestyi hänelle ja vahvisti häntä. Jos Jumalan Poika tarvitsee rohkaisijaa, vielä enemmän tarvitsemme me tavalliset ihmiset.

Erityisesti vanhempien kuuluu rohkaista lapsiaan. Sinä osaat ja pystyt. Kyllä se onnistuu. Olet hyvä. Näin vanhemman rohkeus siirtyy lapseen ja tämä alkaa luottaa omiin kykyihinsä.

Tästäkin syystä vanhemmat saattavat kehua lapsiaan tavalla, joka sivullisista voi kuulostaa ärsyttävältä. Näin he lujittavat lapsen itsetuntoa.

Myös omilla jaloillaan seisovat aikuiset tarvitsevat joskus toisten rohkaisua. On tehtävä vaikea päätös, johon oma viisaus ei tunnu riittävän. Eteen avautuu haastava, mutta palkitseva tehtävä. Uskaltaako sen ottaa vastaan?

Joskus ystävän rohkaisu auttaa kynnyksen yli. Tärkeä askel olisi jäänyt ottamatta ilman toisen tönäisyä. Vasta jälkeenpäin tajuaa, kuinka hilkulla tilanne oli.

Joillakin ihmisillä on erityinen taito innostaa ja kannustaa toisia. He ovat eräänlaisia rohkaisijaenkeleitä.

Apostoli Paavali puhuu rohkaisemisen armolahjasta (Room. 12:8). Hänen käyttämänsä sana tarkoittaa myös lohduttamista ja neuvomista. Sitäkin rohkaisu on joskus. Otetaan syliin ja silitetään hiuksista. Keskustellaan niin, että vaikeaan asiaan saadaan uutta näkökulmaa.

Mieltä voi vahvistaa

Hyveet eivät ole tunteita vaan taitoja. Niinpä mielenlujuuttakin voi kasvattaa. Joskus se alkaa omien heikkouksien tunnistamisesta:

”Ahaa, tuollaisissa tilanteissa annan periksi kiusaukselleni.”

”Kas vain, minulla on tällainen tapa moittia itseäni.”

Usein terapeutin työskentely tähtää itsetuntemuksen lisääntymiseen, koska silloin kasvaa myös kyky ohjata omaa toimintaa ja ajatuksia. Kaikkea sisältä

nousevaa ei heti totella tai uskota, vaan siihen osataan ottaa myös etäisyyttä.

Ymmärretään, että tunteita ei aina voi eikä tarvitsekaan kieltää, mutta niitä ei ole pakko uskoa. Minua ahdistaa, mutta en kuole tähän. Masentaa, mutta en ole silti huono ihminen. Olen vihainen, mutta en silti raivoa toiselle.

Näin mieli vahvistuu kestäämään vastoinkäymisiä eli se rohkaistuu. Se oppii käsittelemään niitä mielen sisältöjä, jotka ennen tekivät itselle vahinkoa.

Esimerkki auttaa

Saamme kummasti mielenlujuutta myös toisten esimerkeistä. Tästä syystä ihmiskunta on kertonut jo kivikaudelta alkaen tarinoita sankareiden urotoista. Viihdyttämisen lisäksi ne tarjoavat esikuvia. Kuulijat ottavat niistä mallia omaan elämäänsä.

Kaikki esikuvatarinat eivät kerro ulkoisten vihollisten rohkeasta uhmaamisesta. Myös eettiset sankarit näyttävät suuntaa jälkipolville. Tämä perinne alkaa jo Vanhan testamentin profeetoista jatkuen nykyajan arjen sankareihin ja yhteiskunnallisiin vaikuttajiin.

Omantunnon ihmisen tarina koskettaa, koska se tuntuu niin todelta. Tuollaisessa tarinassa ihminen pitää kiinni järjen ja sydämen äänestä, vaikka se viekin hänet vaikeuksiin.

Tarinat, jotka kertovat sisäisen ahdistuksen kanssa selviämisestä, ovat uudempia esikuvatarinan muotoja, vaikka niiden varhaisia versioita toki löytyy jo antiikin ajalta.

Kertomus masennuksensa kanssa taistelevasta antaa voimaa muille. Samanlaisen kokemuksen kuuleminen rohkaisee. En ole ainoa tällaista kuormaa kantava ihminen. Ehkä opin jotakin kohtalotoveriltani.

Minä olen kanssasi

Älä pelkää, sanotaan Raamatussa aika monesti. Joskus väitetään, että peräti 365 kertaa, yhdesti vuoden jokaista päivää

kohti. Tämä ei tosin pidä paikkaansa. Alle puolet tuosta määrästä on lähempänä totuutta, käännösratkaisusta riippuen.

Itse asia ei tästä muutu. Jumala haluaa sanoa pelkojensa lamauttamalle ihmiselle: ”Älä pelkää. Nojaa minuun, minä olen kanssasi.”

Tällainen rohkaisun sana tulee suoraan Jumalan sydämeltä. Pyhän Hengen yksi nimi on nimittäin parakleetos eli puolustaja, lohduttaja tai rohkaisija.

Moni onkin kokenut ihmeellistä voimaa ja rohkeutta vaikeassa tilanteessa. Etukäteen on pelottanut ja ahdistanut tosi paljon. On kuitenkin huokaistu Jumalalle avunpyyntö ja ehkä tehty ristinmerkki. Ja sitten tilanteesta selvittiin. Sydän kesti ja mieli pysyi koossa. Kiitos Jumalalle!

Katse ylös päin

Myös Jumalan edessä tarvitaan rohkeutta eli mielenlujuutta. Jumala kun on salattu ja toimii usein toisella tavalla kuin ihminen odottaisi. Niinpä maailman kärsimys ja Jumalan näennäinen poissaolo koettelee uskoa. Miten voin turvautua tällaiseen Jumalaan?

Ehkä usko Jumalaan on yksi mielenlujuuden muoto. Epäily saa voimansa siitä, että katse jumittuu Jumalan poissaolon merkeiltä näyttäviin asioihin. Usko taas ohjaa katseta samaan tapaan kuin ratsastaja vikuroivaa hevosta. Se käskee harhailevan silmän katsomaan merkkejä Jumalan läsnäolosta.

Niitäkin on olemassa. On vain valittava oikea tulkinta.

Seurakuntaa katsotaan Jumalan merkinä maailmassa. Raamatunhistoriaa luetaan kertomuksena jumalatajun syvenemisestä. Koko luomakunta nähdään Luojan ihmeenä. Ihmissydämen ikävässä kuullaan taivaskaiku.

Ehkä ei ole sattumaa, että suomen kielen usko-sana on sukua sanalle uskallus. Uskossa kun sydän uskaltaa sellaista, josta järki välillä pelästyy.

Ehdokkaan TIEKARTTA

Kiinnostaako sinua vaikuttaminen omassa seurakunnassasi? Haluaisitko uudistaa toimintaa? Asetu rohkeasti ehdolle, huomisen kirkkoa tehdään nyt.

Seurakuntavaaleissa 18.11.2018 valitaan seurakuntaasi uudet luottamushenkilöt. He päättävät muun muassa siitä, ketkä valitaan seurakunnan työntekijöiksi, minkälaista toimintaa seurakunnassa järjestetään ja mihin seurakunnan rahoja käytetään. Luottamushenkilöt valitsevat myös maallikkoedustajat kirkolliskokouksen, joka on koko kirkon korkein päättävä elin.

Ehdokkaiksi tarvitaan kaikenikäisiä, eri tavoin ajattelevia seurakuntalaisia. Viime vaaleissa valituista luottamushenkilöistä alle 30-vuotiaita oli vain 6 prosenttia.

Ehdokkaan on oltava kristillisestä vakaumuksesta tunnettu, 18 vuotta täyttänyt seurakunnan konfirmoitu jäsen. Äänestämään sen sijaan pääsevät myös kaikki 16 vuotta vaalipäivään mennessä täyttäneet kirkon jäsenet.

Vaaleihin laaditaan useammasta ehdokkaasta koostuvia ehdokaslistoja. Ehdokkaita voi asettaa valitsijayhdistys. Ehdokkaaksi voi asettua liittymällä jo olemassa olevalle ehdokaslistalle tai perustamalla oman valitsijayhdistyksen.

Jos et löydä seurakunnastasi itsellesi sopivaa vaalilistaa, oman listan voi perustaa keräämällä vähintään kymme-

nen oman seurakunnan äänioikeutettua jäsentä valitsijayhdistykseksi.

Joku perustamisasiakirjan allekirjoittajista nimetään yhdistyksen asiamieheksi ja toinen hänen varamieheksensä. Asiamiehien tulee olla 18 vuotta täyttäneitä kirkon jäseniä. Asiamiehet eivät itse saa olla ehdokkaina listaila tai jäsenenä seurakunnan vaalilautakunnassa.

Ehdolle eivät voi myöskään asettua kyseisen seurakunnan viranhaltijat tai työntekijät.

Perustamisasiakirja, asiamiehen vakuutus ja jokaisen ehdokkaan alle-

kirjoittama kirjallinen suostumus on toimitettava oman seurakunnan toimistoon 17.9.2018 kello 16 mennessä. Valitsijayhdistysten kannattaa kiinnittää huomiota listojen nimeen: nimen tarkoitus on kertoa äänestäjille, mikä yhteisö on ryhmän taustalla tai mitkä ovat sen tavoitteet.

Vaalien tulokseen vaikuttavat ehdokaslistan saama yhteinen äänimäärä ja ehdokkaan henkilökohtainen äänimäärä. Sama suhteellinen vaalitapa on käytössä myös kunnallisissa ja valtiolisissa vaaleissa.

Seurakuntavaalien tärkeät päivämäärät

- + Ehdokasasettelu päättyy 17.9.2018
- + Ennakkoäänestys on 6.–10.11.2018
- + Varsinainen äänestyspäivä 18.11.2018
- + Lisätietoa: kuopionseurakunnat.fi/vaalit ja seurakuntien toimistosihteerit

Ulit valituksi: Onneksi olkoon!
autesi alkaa 1.1.2019,
tervetuloa vaikuttamaan
päyttämään!

tullut valituksi: Hyvä yritys!
ä kuulolle, saatat päästä muihin
ottamustehtäviin. Ja tervetuloa
ukaan kirkon toimintaan!

Ennakko-
äänestys
6.-10.11.

8.

Pidä ehdok-
kuuttasi esillä
ja kannusta
tuttaviasi
äänestämään.

nerot
t
esi
nen
os.

-
-
-

Seurakuntavaalit.fi

Kirkkoveneen tekijä

ANNA-MARIA PÄIVÄRINTA

MIHIN NYKYPÄIVÄN ihminen tarvitsee kirkkoveneettä? Veneenrakentaja **Jorma Kuusela** tietää. Hän on tehnyt työkseen puuveineitä yli 40 vuotta, jossa ajassa hänen käsistään on valmistunut runsaat 700 vesipeliä veneveistämössä Kuopion Pitkälähdessä.

”Silloin ihan pienenä poikana olin mukana, kun isäukko teki

tämän veistämön vuonna 1958. Ensimmäiset veneet isä teki olohuoneessa. Alle viiden metrin veneen se onnistui tekemään siellä, muistan kun siellä lattialla touhusin.”

Kouluikäisenä Kuusela alkoi autella isäänsä veistämöllä. Varsinainen ammatti veneenteosta tuli jo teinipoikana.

”13-vuotiaana velipojan kanssa tehtiin ensimmäinen vene. Kun koulut loppuivat, olin pyrkimässä ammattikouluun. Kävi niin, että linja-autolla menin, ja se myöhästyi. Ensimmäinen kerta pyrkimässä epäonnistui, ja sen jälkeen aloitin suoraan rakentelemaan tässä veistämöllä.”

Kuuselalla on kokemusta myös kirkkoveneiden veistämisestä. Yhden sellaisen rakentamiseen kuluu noin kuukausi. Rakentaminen alkaa laadukkaista materiaaleista. Esimerkiksi runkoon käytetään kestävyden takaamiseksi vahvaa kuusen juurta, jonka Kuusela valitsee itse metsästä.

Vielä viime vuosisadan alussa vesireitit tarjosivat nopeimman tien kirkkoon ja kylille, joten kirkkoveneet olivat arvossaan. Nykyään veneet täyttävät lähinnä matkailuyritysten ja kilpasoutajien tarpeita.

Veneenveiston osaavat ammattilaiset Suomessa alkavat olla ikääntyneitä. Kuusela pohtii, miltä alan tulevaisuus näyttää. Vaikuttaa siltä, että kirkkovene kuitenkin yhä pysyy pinnalla.

ANNA-MARIA PÄIVÄRINTA

Mummon sappikivet ja vähän muutakin kuolemasta

KUOLEMA EI OLE leikin asia, vaikka sellaiselta se sunnuntai-aamun piirretyissä lastenelokuviissa useimmiten näyttää. Rehelisesti tunnustan, ettei minulla enää näillä kymmenillä ole rohkeutta saati halua katsoa sitä räiskimistä ja mäiskimistä, jota tarjotaan viattomien lasten iloksi ja samalla kai myös aikuiskasvatukseksi useallakin tv-kanavalla samaan aikaan. Ymmärtämättömät lapset toki nauravat tälle ylettömälle huutamiselle ja kuolettavalle hurjastelulle. Silti mieleen tulee, mitä nuo samaiset lapset ajattelisivat, jos heidän omat vanhempansa tai naapurit käyttäytyisivät samalla tavoin kuin piirrettyjen mielikuvitustarinoiden sankarihahmot ja heidän uhrinsa.

Milloin kohtasin kuoleman ensimmäisen kerran? Tarkan vastauksen olen löytänyt siihen perheen valokuva-albumista.

Vuoden ja kahden kuukauden ikäisenä seison pää paljaana mummoni vieressä ja muun suvun seurassa koti-Konolan pihalla ukkini avatun arkun äärellä lokakuussa 1946. Kuva saa puhua puolestaan, omaan mieleeni ei ole jäänyt mitään jälkeä tuosta tapahtumasta tai Kalle-ukistani.

Ensimmäiset todelliset muistot ovat vasta seitsemän vuoden iästä vuoden 1953 talvelta. Silloin **Saara** mummon **Samuel**-veljeä kyydittiin kuorma-auton lavalla Kiuruveden toiselle hautausmaalle Tuonelanharjuun liki 40 asteen pakkasessa. Mummo itse kuoli kahta vuotta myöhemmin vieraitten keskel-

lä Kuopion silloisessa lääninsairaalassa. Itse hautajaisia paremmin ovat jääneet sairaalasta ruumiin mukana saadut, ruskeaan lasipulloon kerätyt sappikivet. Vieremän vanhasta pappilasta huutokaupassa hankittuun piironkiin tallennettua pulloa saimme ihmetellä, jos isä hyvällä päällä ollessaan avasi meidän lapsien pyynnöstä tuon monia salaisuuksia sisältävän lipaston. Vähissä olivat hovit

Moni valmistautuu lähtöönsä suunnittelemalla omat hautajaisensa

50-luvun lapsilla...

Miehuutensa tai naiseutensa parhaina päivinä ei tule juuri ajatelleeksi kuolemaa, kun muutaakin ajattelemista on ihan riittävästi niin työssä kuin perhe-elämässäkin.

Mutta totuuden hetket ovat kuitenkin väistämättä jokaisen edessä. Jos sitä ei huomaa itse, siitä muistuttavat onneksi muut. Itse havahduin lopun vääjäämättömään lähenemiseen, kun hyvä ystävä rupesi vertaamaan elämää metrimittaan. Jos vuosi on sentti, niin suomalaisen miehen keskimääräinen maallinen vaellus on 79 senttiä, naisen neljä-viisi senttiä enemmän.

Vuonna 1945 syntyneenä minulla on taivalta takana jo 73 sent-

tiä ja maaliin enää kuusi senttiä. Kuuteen vuoteenkin voi sattua ja tapahtua vaikka mitä, mutta ottakaapa mittanauha käteen ja verratkaapa näitä lukuja. Pääsato on korjattu, nyt loppusuoralla keräillään vain niitä irtotähkiä, joita elämän leikkuupuimuri ei ole sisuksiinsa kelpuuttanut.

Kuolema pelottaa, vaikka kristinuskon on jo kohta kaksi vuosituhatta puhunut iankaikkisen elämän puolesta. Moni valmistautuu omaan lähtöönsä nikkaroimalla itse ruumisarkkunsaa tai suunnittelemalla valmiiksi viimeistä piirtoa myöten hautajaisensa. Juankoskelaisen teatterielämän ”Tauno Suuri”, **Tauno Juvonen**, teki jopa sen, että kutsui ystäviään vuorotellen kotiinsa viimeiselle aterialle muistelemaan menneitä ja arvailemaan ehkä vähän tuleviakin. Se oli hieno tapa hyvästellä läheisensä – olkoonkin, että lopullinen lähtö siirtyi hivenen pitemmälle kuin alustava arvio oli.

SEPPO KONONEN

LUOMISKERTOMUS juhlii luomakunnan pyhyyttä

Luomiskertomuksessa kohtaavat ikiaikainen selitys maailman synnystä ja yllättävän ajankohtaiset näkökulmat luomakuntaan.

Kaikki alkaa siitä, että on autiota ja tyhjää. Vain Jumalan henki liikkuu syvien vetten päällä pimeydessä. Ja sitten tulee valo. Vanhan testamentin luomiskertomus kuljettaa lukijan parissa luvussa läpi valtaviin kosmisten mullistusten. Mukana on koko maailmankaikkeus taivaankappaleista pienimpään muurahaiseen saakka.

Jos oikein tarkkoja ollaan, luomiskertomuksia on kaksi. Ensimmäinen kertoo maailman luomisesta kuudessa päivässä. Toinen kuvaa tapahtumia vähän eri järjestyksessä ja ihmisen suhdetta luomakuntaan ja Jumalaan.

”Luomiskertomukset ovat ikivanhoja selityksiä maailman synnystä, jotka on kirjattu muistiin vasta paljon myöhemmin. Vaikka niissä kuvataan ikiaikaista kokemisen tapaa, niillä on viestinsä kaikkina aikoina”, sanoo ekoteologiaan perehtynyt tutkija ja pappi **Pauliina Kainulainen**.

Syvytydessä on luovuuden lähde

Luomiskertomukset ovat Kainulaisen mukaan uskon muinaista kieltä, jota ei pidä suoraan rinnastaa moderniin luonnontieteen kieleen. Yllättäviä yhtäläisyyksiäkin on: alussa on vesi, ja sitten alkaa pikkuhiljaa kehittyä yhä monimutkaisempia elämänmuotoja.

”Mielestäni voi hyvin arvostaa molempia käsityksiä elämän synnystä ja kehityksestä. Raamatun äärellä lukijan tehtävänä on kysyä kertomuksen merkitystä.”

On arvioitu, että ensimmäinen luomiskertomus on kirjoitettu 400-luvulla eKr. ja toinen 800- tai 900-luvulla eKr.

Raamatun alkukertomuksissa on yhtäläisyyksiä muun muassa sumerilaisten ja babylonialaisten luomismyyttien kanssa, kuten alkukaaos, vesi sekä ihmisen luominen maasta.

”Eroakin on. Raamatun luomiskertomus ei ole väkivaltainen eivätkä luomakunnan osat ole itsessään jumalia, vaan Jumala luo kaiken. Kiinnostavaa on se, kuinka syvyys ja kaaos ovat luomisen edellytys. Siksi myöskään ihmismielen syvyys ei tarvitse pelätä.”

Kunnioituksesta seuraa rajan taju

Kainulaisen mielestä Raamatun kuvausta maailman luomisesta on usein tulkitu liian ihmiskeskeisesti. Kertomuksen huipentuma ei ole ihmisen vaan lepopäivän luominen. Ihmisen yhteys maahan ja luontoon on perustavanlaatuinen, sillä hänet luotiin tomusta samana päivänä kuin maaeläimet.

”Tämä on todella ajankohtainen näkökulma nyt, kun puhutaan ekologisesta kriisistä, eläinten kohtelusta ja luonnon monimuotoisuuden vähenemisestä.”

Toisen luomiskertomuksen mukaan Jumala asetti ihmisen viljelemään ja varjelemaan maata. Tämän tasapainoisen kumppanuuden hakeminen on nyt ajankohtaisempaa kuin koskaan.

Raamattu korostaa luomakunnan itseisarvoa ja Jumalan läsnäoloa kaikessa luodussa. Luonto on pyhä, mutta ei itsessään jumalallinen.

”Meidän tulisi tietoisesti irrottautua siitä ajatuksesta, että ihmisellä on rajaton valta käyttää hyväkseen luomakuntaa. Kun ymmärtää luonnon pyhyyden,

siitä seuraa kunnioitus ja rajan taju.”

Luomiskertomus antaa luvan myös iloon ja nautintoon. Jumala näki, että luomistyö oli hyvä. Ihminen saa liikkua luonnossa, etsiä siitä lohtua ja kiittää.

”Uuden testamentin valossa luomisen aamu rinnastuu kauniisti ylösnousemuksen aamuun. On äärettömän toivoa antava ajatus, että Jumala pystyy kumoamaan kaikki tuhoavat voimat, kuolevaisuuden ja katoavaisuuden.”

ANU HEIKKINEN

ANTTI YRJÖLÄ

Suuria kertomuksia tuhansien vuosien takaa

Kirjoituskokoelma, jota kristityt kutsuvat Vanhaksi testamentiksi, on yhteinen kristityille ja juutalaisille. Pääosin se on kirjoitettu hepreaksi, muutamat katkelmat arameaksi.

Monet Vanhan testamentin kertomukset kulkivat aluksi suullisena perimätietona. Osalle niistä on vastineensa myös muissa uskonnoissa ja kulttuureissa. Tekstit syntyivät usean kirjoittajan kynästä ensimmäisellä vuosituhannella ennen ajanlaskun alkua. Ne vakiintuivat kokoelmaksi vuoden 100 jKr. tienoilla.

Vanhan testamentin kirjoitukset voidaan jakaa lakiin, historiallisiin teoksiin, profeettakirjoihin sekä runo- ja viisaukskirjallisuuteen. Uusi testamentti viittaa useissa kohdissa Vanhan testamentin teksteihin. Jeesuksel-

le pyhät kirjoitukset merkitsivät juuri heprealaisen Raamatun tekstejä.

Vanhan testamentin kertomukset säilyivät tärkeässä asemassa myös varhaisissa kristillisissä seurakunnissa. Ne ovat olleet osa kristillistä perintöä koko kirkon olemassaolon ajan.

Nykypäivän lukijassa moni Vanhan testamentin kohta saattaa herättää kummastusta, niin paljon maailma on muuttunut tekstien syntyajoista. Samalla kertomuksissa on jotakin tuttua: ihmisen tunteet ja tarpeet ovat pysyneet hyvin samankaltaisina.

Uskon näkökulmasta Vanha testamentti avaa laajan maiseman: yhteys ihmisen ja Jumalan välillä on säilynyt vuosituhannesta toiseen yhtä ihmeellisenä.

Sinulle surun aikana

Sururyhmä ikääntyneille

Keskiviikkoisin 5.9., 12.9., 19.9., 26.9., 3.10. klo 13 Suokatu 22 B, 4. krs, kokoushuone

Ryhmän ohjaajat pastori Heikki Hyvärinen ja diakoni Anne-Mari Mertanen

Ilmoittautumiset 16.7. mennessä www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja: Anne-Mari Mertanen 040 4848 406, mari.mertanen@evl.fi tai Heikki Hyvärinen 040 4848 397, heikki.hyvarinen@evl.fi

Sururyhmä työikäisille

Keskiviikkoisin 10.10., 24.10., 31.10., 7.11., 14.11., 21.11. klo 17-18.30

Ryhmän ohjaajat diakonissa Vuokko Laitinen ja pastori Sirpa Nummenheimo

Ilmoittautumiset 15.9. mennessä www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja: Vuokko Laitinen 040 4848 254, vuokko.laitinen@evl.fi, tai Sirpa Nummenheimo 040 4848 363, sirpa.nummenheimo@evl.fi

Sururyhmä itsemurhan tehneiden omaisille

10.9., 18.9., 2.10., 16.10., 30.10., 13.11., 11.12. Suokatu 22 B, 4. krs

Ryhmän ohjaajat pastori Liisa Penttinen ja diakoni Birgitta Oksman

Ilmoittautumiset 24.8. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja: Liisa Penttinen 040 4848 277, liisa.penttinen@evl.fi tai Birgitta Oksman 040 4848 284, birgitta.oksman@evl.fi

Kallaveden seurakunta, Maaningan sururyhmä

Tiistaisin 18.9., 25.9., 2.10., 9.10., 23.10. klo 14 Maaninkatalon Vorloksessa ja pyhäinpäivänä 3.11. klo 18 kirkossa

Ryhmän ohjaajat diakoniatyöntekijä Hanna Rasa ja pastori Raija Jokela

Ilmoittautumiset 7.9. mennessä www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja: Hanna Rasa 040 4848 372 tai Raija Jokela 040 4848 328

Järvi-Kuopion seurakunta, Riistaveden sururyhmä

Keskiviikkoisin 19.9., 26.9., 10.10., 24.10., 31.10. ja pyhäinpäivänä 13.11. klo 17-18.30

Riistaveden seurakuntatalo, takkahuone

Ryhmän ohjaajat diakoni Leena Vartiainen ja aluepappi Milla Huttunen

Ilmoittautumiset 11.9. mennessä www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja: Leena Vartiainen 040 4888 608 ja Milla Huttunen 040 4888 625

Järvi-Kuopion seurakunta, Juankosken sururyhmä

Alkaa 18.9. klo 17 Juankosken srk-salissa. Muut kokoontumiset tiedotetaan ensimmäisellä kerralla

Ilmoittautumiset Diakoniatyöntekijä Leila Asikainen 040 4888 620 tai leila.asikainen@evl.fi

Järvi-Kuopion seurakunta, Tuusniemen sururyhmä

Marraskuu 2018, päivämäärä ilmoitetaan lehdessä myöhemmin

Ryhmän ohjaajat pastori Paula Hagman-Puustinen 040 4888 614 ja diakonissa Minna Puustinen 040 4888 631 tai minna.puustinen@evl.fi

Ilmoittautumiset www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Kaikkien sururyhmien koko on enintään 8 henkilöä.

KUOPION EV.LUT. SEURAKUNNAT

www.kuopionseurakunnat.fi

KIRKOLLISET

KASTETUT

Rafael Erik Joakim Hiadry, Aini Maija Lyydia Ohenoja, Erik Olavi Kilpeläinen, Eedla Maria Koistinen, Julius Jan Olavi Piilonen, Hilma Justiina Miettinen, Amanda Elma Vilhelmiina Kurppa, Daniel Eino Emil Alfatlawi, Hildi Saimi Sofia Torssonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Perttu Sakari Kontkanen ja Tiia Kristina Luostarinen

KUOLLEET

Maija Leena Hiltunen 87, Meri Paula Laitinen 92, Matti Kalervo Eskelinen 82, Ilpo Pellervo Helenius 65, Henni Maria Sormunen 89, Eini Mirjam Miettinen 87, Seppo Olavi Pöyhönen 65, Helmi Maria Tuovinen 94, Seppo Erkki Sillanpää 89, Eila Elina Väänänen 91, Saimi Martikainen 82, Paavo Keijo Kullervo Vesa 93

KASTETUT

Eeli Mikael Maukonen, Ella Olivia Remes, Tomas Emil Johannes Pietarinen, Isak Eeli Vihtori Leinonen, Mimosa Maria Katariina Leinonen, Minea Victoria Kuronen, Ella Alina Matilda Väisänen, Emilia Justiina Kempainen, Silvi Mila Maria Jehkinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Samu Santeri Pätynen ja Heta Tytti Pauliina Hälikkä, Teemu Juhani Tirkkonen ja Janita Virpi Susanna Saarelainen, Jouni Antero Korhonen ja Jonna Karoliina Ikonen, Markku Tapio Savolai-nen ja Jonna Marika Nieminen, Markus Kristian Karttunen ja Riina Maria Vauhkonen, Mika Juhani Tossavainen ja Tiina Maria Jormanainen

KUOLLEET

Tyyne Saarelainen 83, Pertti Olavi Rytkönen 63, Teija Johanna Niskanen 50

KASTETUT

Aatu Elias Holopainen, Riistavesi; Janna Ellen Julia Happonen; Tuusniemi; Pauli Atso Leevi Partanen, Muuruvesi

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jiri-Pekka Tiilikainen ja Mia Marika Niemelä, Kaavi; Seppo Juhani Hiekkala ja Päivi Helena Kinnunen, Nilsinä; Marko Juhani Pääkkönen ja Mira Annika Ovaskainen, Nilsinä

KUOLLEET

Hilkka Ellen Kettunen 96, Säreinen; Martti Tapani Korhonen 60, Muuruvesi; Johanna Vainikainen 93, Nilsinä; Eeva-Maija

Airaksinen 80, Nilsinä; Marja Liisa Kinnunen 70, Tuusniemi; Veikko Olavi Väisänen 68, Tuusniemi; Hannu Ilmari Väätäinen 59, Vehmersalmi; Klas-Göran Gabriel Linsén 88, Juankoski; Anja Maija Vanhatapio 63, Riistavesi; Anna Liisa Soininen 91, Vehmersalmi; Anja Tellervo Pelkonen 58, Tuusniemi; Pertti Tapani Niskanen 60, Juankoski; Edit Sylvia Asikainen 95, Nilsinä; Anna Hilkka Miettinen 95, Nilsinä; Einari Johannes Mertanen 90, Juankoski; Toini Tellervo Voutilainen 90, Muuruvesi; Helmi Johanna Toivanen 88; Tuusniemi; Matti Petter Juutilainen 69, Tuusniemi; Ritva Leena Suhonen 66, Juan-koski; Erkki Aulis Väänänen 82, Nilsinä; Taisto Olavi Hiltunen 68, Kaavi

KASTETUT

Miro Atte Ilmari Matilainen, Viivi Rianna Luukkainen, Peppi Alexandra Kaukonen, Venla Hanni Albertina Toivanen, Alvar Eeli Ilmari Sopanen, Jasper Aaron Partanen, Minea Ellen Aurora Leinonen, Julius Joonatan Leppänen, Netta Sara-Maaria Rissanen, Enni Kira Ilona Kuikka, Leo Otto Eevertti Venäläinen, Leo-Magnus Saastamoinen, Joosua Antero Olavi Kekkonen, Veeti Matias Antero Pohjolainen, Neea Helka Aino Savolainen, Miro Esko Olli Pylkkönen, Helmi Orvokki Kettunen, Alvar Otto Eemili Mikkola, Kristian Petteri Tapio Tuononen, Aada Johanna Puranen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Toni Marko Petteri Pimiä ja Pipsa Alexandra Ovaskainen, Ville Oskari Avonius ja Henna Mirella Korhonen, Mika Juhani Kristian Mäkinen ja Marjo Susanna Pihlainen, Juhani Tapio Hakala ja Milla Karoliina Hiekkä, Mikko Juhani Paasonen ja Petra Sanni Helena Eskelinen, Vesa Markku Tapani Juutilainen ja Riitta Helena Martikainen, Timo Matti Juhani Peuhkuri ja Hilda Henriikka Martikainen, Atte Jouni Juhani Roppola ja Liisi-Lotta Savolainen, Timo Jaakko Samuli Mertanen ja Suvi Pauliina Koivisto, Aki Mikko Juhani Kaunisaho ja Virva Tuulia Kukkasmahti

KUOLLEET

Mirjam Miettinen 88, Alpo Ensio Ollila 80, Suoma Vilma Blom 82, Maire Helena Huuskonen 86, Petri Tapio Supinen 30, Kirsti Annikki Poutiainen 93

KASTETUT

Väinö Atlas Kaspian Oksa, Jeremia Henrik Lipponen, Nooa Matias Montonen, Hilma Maria Happonen, Meeri Sofia Pilssari, Toivo Unto Antero Väänänen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Sami Petteri Parviainen ja Ulla-Maija Kääriäinen, Janne Sakari Korva ja Camilla Hannele Fabricius, Jarkko Veikko Johannes Kauhanen ja Emmi Johanna Keinänen

KUOLLEET

Martti Kullervo Torkkeli 88, Mirja Saara Rissanen 87, Sanelma Orvokki Halttunen 67, Hilkka Kaarina Repo 84, Helvi Inkeri Hiltunen 89, Sinikka Hellevi Gråsten 66, Jarmo Jukka Väänänen 69, Elsa Eliina Konttinen 74, Kaarina Vuorenmaa 79, Maire Lipponen 93, Pertti Juhani Kasurinen 72

KASTETUT

Milla Eve Susanna Aholainen, Aapo Eemeli Uimonen, Frans Max Emil Heikkilä, Anton Elias Oskar Sivonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Tuukka Tapio Nurkka ja Terhi Maria Niittytahti, Janne Aleksi Ylikärppä ja Suvi Liisa Hentilä

KUOLLEET

Arttur Eemil Miettinen 95, Aino Marjatta Eklund 79, Pentti Johannes Ollikainen 78, Salme Kaija Annikki Louhelainen 74, Arvo Ensio Pitkänen 83, Hilja Liisa Hakkarainen 78

KASTETUT

Aada Helmi Maria Tolonen, Iiro Anton Oinonen, Jasper Philippe Cafaro, Niklas Eeli Rautiainen, Petteri Jere Eemeli Pitkänen, Konsta Lauri Ilmari Pitkänen, Kalevi Albin Kraft, Hilda-Maria Minnea Kuosmanen, Maisa Anniina Junnonaho, Amelie Lumi Lilian Pitkänen, Hilma Kaisa Annikki Malinen, Pihla Aada Maria Salomaa, Klaus Luka Olavi Kaakinen, Miska Oliver Leutonen, Eetu Henrik Kammonen, Valtteri Toivo Hannes Kärkkäinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Arttu Mikko Kalevi Niskanen ja Minttu Matleena Heino, Mika Kristian Holopainen ja Sirpa-Sari Anneli Borg, Janne Petteri Koskinen ja Katja Marjaana Airaksinen, Esko Tapio Kukkonen ja Marja Hanna Helena Vasarainen

KUOLLEET

Eero Kustaa Mönkkönen 74, Jorma Tapani Jäppinen 64, Helga Kaarina Mäki 89, Viljo Antero Martikainen 73, Tauno Ruotsalainen 89, Lauri Olavi Ilvonen 81, Katri Eelin Kinnunen 96, Tuomo Tapani Kauppinen 74, Paavo Heikki Kumpulainen 81, Johannes Salmivainio 85, Tyyne Pekkarinen 87, Vuokko Onerva Haikola 80, Irja Orvokki Roivainen 81, Reino Aulis Sirvio 85

Twaarna

JOS KERTA me osaamme pitää lompakostammekin kiinni ko-vasti, kun kuljemme hämärissä maisemissa, kuinka paljon enemmän Isämme pitääkään meistä kiinni, kun kuljemme pi-meässä laaksossa?

HÄMEENKYLÄN SEURAKUNTA 4.6.

SANALLISTA

Herran palveluksessa

Mark. 3: 13-19

”Jeesus nousi vuorelle. Hän käski luokseen ne, jotka hän oli valinnut, ja he lähtivät hänen mukaansa. Nämä kaksitois-ta Jeesus kutsui olemaan kanssaan lähettääkseen heidät saarnaamaan ja valtuuttaakseen heidät karkottamaan saas-taisia henkiä.”

Entäpä Jeesuksen riparilla?

Olen juuri kotiutunut hienolta rippileiriltä. Rippikoulu on prosessi, joka noudattaa aina samaa kaavaa. Alussa on lista outoja nimiä, toisilleen tuntemattomia nuoria ja aikuisia. Mitähän tästä tulee – vai tuleeko mitään? Yhteisen matkan aikana tapahtuu jotain merkillistä – nimien takaa alkaa paljastua toinen toistaan hienompia persoonia. Luot-tamuksen ilmapiirissä uskalletaan olla yhä enemmän omia itsejään. Jossain vaiheessa oivalletaan, että teemme yhdes-sä ainutkertaista matkaa. Matkan päätteeksi on usein tippa silmässä – niin nuorilla kuin aikuisillakin.

Apostolien päivän evankeliumissa on myös lista nimiä. Jeesuksen oppilaita. Ehkä jo tuossa vaiheessa toisilleen tuttuja, mutta paljon yhteistä matkaa oli heilläkin vielä edes-sä. Tavallaan hekin pitämässä omaa rippikouluaan. Leirikes-kuksena korkea vuori. Rauhoittumisen paikka sekini.

Emme tiedä, millainen ryhmähenki tuolla Jeesuksen pitämällä rippileirillä vallitsi. Myöhemmin evankeliumeista voimme lukea, että mukana oli kyllä monenlaista persoo-naa. Oli räväkämpää luonnetta – eräitä veljeksiä kutsuttiin jopa ukkosenjylinän pojiksi. Oli tämä Simon, joka oli niin luja luonteeltaan, että sai lisänimen Kallio – Pietari. Sitten oli ryhmässä myös näitä arempia, vaikkapa Johannes tai Andreas. Yhtä kaikki, tärkeää on huomata, että Jeesuksen rippikouluun valittiin ihan tavallisia ihmisiä. Ei ollut mitään pääsykokeita. Olennaista oli se, että nämä lähtivät mukaan, kun Jeesus heitä henkilökohtaisesti kutsui seuraansa, kulkemaan yhdessä.

TEEMU VOUTILAINEN
PASTORI
PUIJON SEURAKUNTA

LÄNSIVUOREN HAUTAUSHUOLTO

Savonkatu 25, Kuopio
(Sokoksen takana)

www.lansivuoriky.fi
p. 017 261 3665

Hautakivi näyttely
liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

KAIKKEA KIVAA KOTIIN

WWW.KEITTITUNING.FI

Tietokoneapu

Kotitalous-
vähennys 45%

www.orden.fi

040 5844 045

KESÄSEURARADIO

26.6.-30.7.2018

Tarkempi ohjelma
ja nettiradio:
srk.fi

KUOPIO
96,3 MHz

• Matot • Vuodevaatteet • ym.

PESULA
PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
www.pyykkisatama.fi

KOTISIIVOUSPALVELUT ammattitaitoa kotisi parhaaksi

t a l o u s a s e m a .fi
0440-769 670

KOTITALOUS
VÄH 50 %

YKS.SOS.PAL
TUOTTAJA

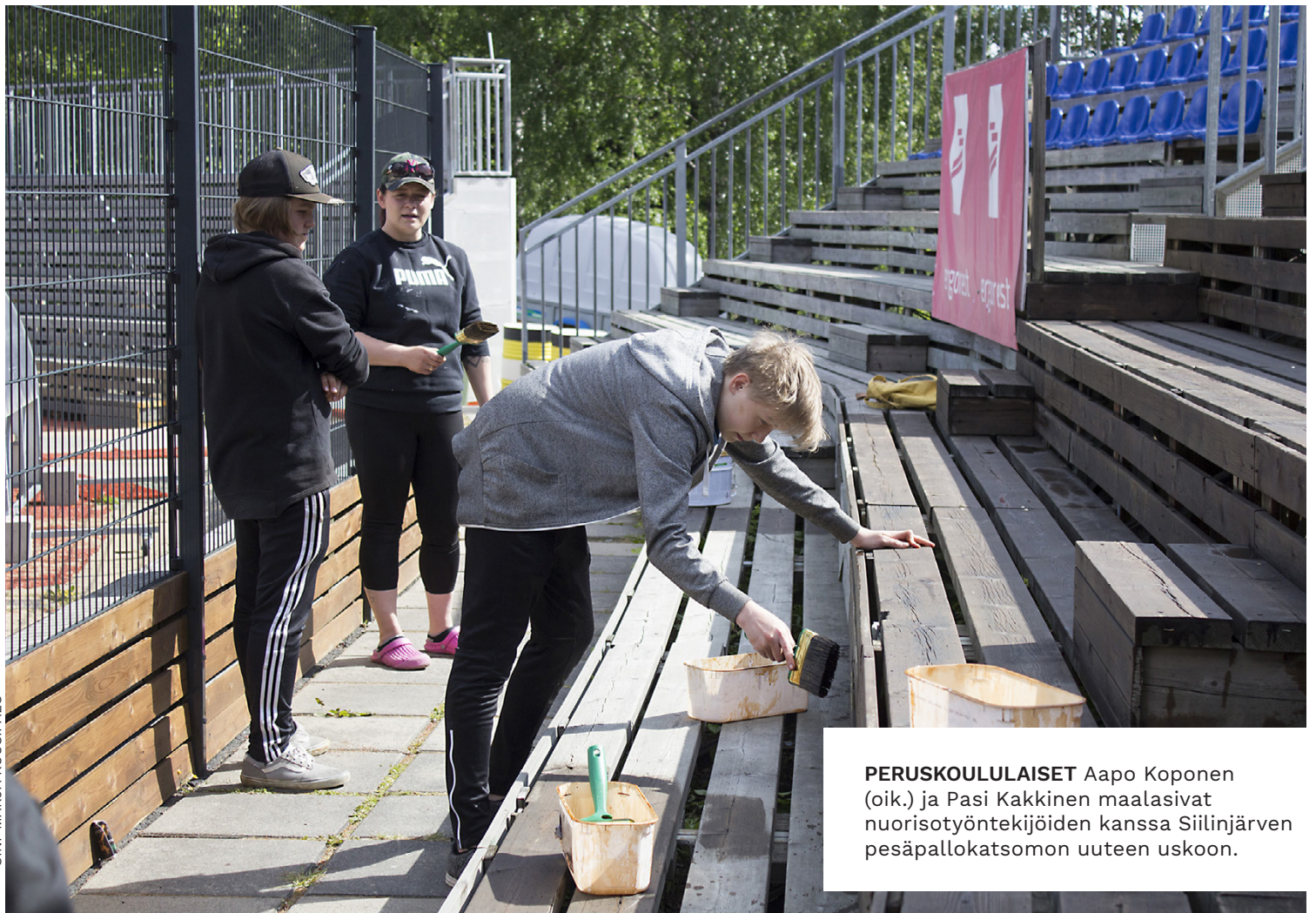
Sähköasennus Hannu Tuomainen Puh. 050 553 8767

info@sahkoasennusht.fi
www.sahkoasennusht.fi

Mainosmyynti Eine Kotamaa 050 315 5849

eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 27.8.,
varaukset 20.8. mennessä.

SINI-MARJA KUUSIPALO

PERUSKOULULAISET Aapo Koponen (oik.) ja Pasi Kakkinen maalasivat nuorisotyöntekijöiden kanssa Siilinjärven pesäpallokatsomon uuteen uskoon.

Palkka, tekeminen ja tuki MOTIVOIVAT JOKESSA

Siilinjärvellä seurakunta ja kunta ovat palkannet 26 nuorta tuettuun kesätyöhön.

15 -29-vuotiaiden joustava kesätyötoiminta eli joke tarjoaa tänä vuonna 26 nuorelle viikoksi töitä Siilinjärvellä. "Perusjokeissa nuoret työskentelevät yhdessä meidän nuorisotyöntekijöiden kanssa. Osa nuorisista taas työskentelee itsenäisemmin esimerkiksi kerhossa, päiväkodissa ja kaupassa. He saavat tukea tarvittaessa", kertoo erityisnuorisotyöntekijä **Sauli Paavilainen** Siilinjärven seurakunnasta.

"Jokeen pääsevät vain ne, jotka eivät työllisty muualle."

Tänä vuonna joustavassa kesätyössä nuoret työllistyvät kiinteistöhuollon tehtävien lisäksi seurakunnan keittiöön ja kesäkerhoon, kunnan päiväkotien sekä paikalliseen ruoka-kauppaan. Ohjaajien kanssa toimivien työpanos ohjataan pihatöihin ja huoltotehtäviin,

kuten uimarannan pukukopien ja pesäpallokatsomon maalaamiseen. Tehtäviä ovat tarjonneet myös urheiluseurat Siilinjärven Pesis ja Vuorelan Kunto. Nuorten palkan maksavat Siilinjärven ev.lut. seurakunta ja kunta.

Parasta raha ja tekeminen

Siilinjärveläinen **Anni Hartikainen** sai jokesta ensimmäisen kesätyöpaikkansa vuosi sitten. Tänä vuonna hän työskenteli seurakuntatalolla.

"Hain työhakemuksella. Olen siivonnut, järjestellyt paikkoja, tiskannut ja avustanut keittiössä."

Nuorille työssä on tärkeää palkka ja kokemuksen karttuminen.

"On tekemistä kesäksi ja oppii työelämää. Se on hyvä, että tuetaan", Hartikainen kertoo.

Työn myötä vapaa-aikakin asettuu arvoonsa.

"Kesä olisi muuten aika vapaata, jos ei olisi tätä", **Aapo Koponen** ja **Pasi Kakkinen** sanovat.

Heidän työviikkoonsa on kuulunut maalausta, raivaustöitä, rännien huoltoa, nurmenleikkuuta ja muita pihatöitä.

Siilinjärven kunnan etsivä

nuorisotyöntekijä **Tiia Pykäläinen** sanoo joustavan kesätyön avaavan ovia.

"Joken avulla voimme tarjota nuorille arvokkaan työkokemuksen. Esimerkiksi yksi viime kesän jokelaisista osoitti reippautensa ja työllistyi tänä vuonna yritykseen. Räätelöityjen tehtävien avulla syntyy onnistumisen kokemuksia."

Joustavuutta ja onnistumisia

Nuoret ohjautuvat hakemaan tuettuun työhön mm. joustavan perusopetuksen ryhmistä, kunnan sosiaalitoimen, seurakunnan diakoniatyön ja erityisnuorisotyön kautta. Yhdessä käydään läpi työelämän pelisäännöt. Toiminta on virallista mutta joustavaa, eikä työsuhte katkea ilman painavaa syytä.

Siilinjärvellä joustava kesätyötoiminta sai alkunsa vuonna 2012 seurakunnasta. Vuodesta 2013 seurakunta on tehnyt joke-yhteistyötä Siilinjärven kunnan erityisnuorisotyön ja etsivän nuorisotyön kanssa ja palkattavien määrä on kasvanut jatkuvasti.

"Jokeen pääsevät vain ne, jotka eivät työllisty muualle", Tiia Pykäläinen korostaa.

Vuosina 2012-2017 joustavan kesätyön kautta on tarjot-

tu työtä 85 henkilötyöviikoksi 50 nuorelle. Toiminnan kehittymiseksi kunta ja seurakunta hakevat uusia yrityskumpaneita.

"Me palkkaamme nuoren ensimmäiseksi viikoksi. Jos kaikki menee hyvin, yrittäjä voisi palkata nuoren toiseksi viikoksi", Sauli Paavilainen kuvaa.

Paavilaisen mukaan 30 viikotuntia kestävä joustava kesätyö täyttää myös aktiivimallin ehdot ja voi avata työmarkkinoiden ovia entistä enemmän myös täysi-ikäisille.

SINI-MARJA KUUSIPALO

Kesätyöntekijät Kuopion ja Siilinjärven seurakunnissa:

- + isoset (ja muut nuoret palkatut ohjaajat) n. 900
- + hautausmaan kesätyöntekijät 90
- + hautausmaan kausityöntekijät 25
- + kesäteologit 12
- + leirien yövahdit 11
- + kesäkanttorit 9
- + keittiöhenkilökunta 9
- + kesänuorisotyöntekijät 3
- + yhteensä n. 1 060

KIRJALLISTA

Leena Lindqvist et al.:
Suviranta. Eero ja Saimi
Järnefeltin ateljeekoti.
Toim. Liisa Steffa.
Maahenki. 2017. 184 s.

Rakkaudesta rentukoihin

SUOMEN ns. kultakauden taiteilijoista peräti kolme – **Jean Sibelius**, **Pekka Halonen** ja **Eero Järnefelt** – rakennutti asumuksensa Tuusulanjärven maisemaan. Suviranta on Eeron ja hänen muusansa **Saimin** luoma ateljeekoti, jonka tarinaan tuo oman sävynsä jo kolmas asukaspolvi, **Juhani Kolehmainen** puolisoineen. Myös puutarha on ollut tärkeä osa elämää ja inspiraation lähde.

Järnefelt-elämäkerturi **Leena Lindqvist** on tehnyt upean taidekirjan, jonka sisältö on ilmestymisen jälkeen saanut uusia sävyjä, sillä nyt se on myös museokirja: Järvenpään kaupunki osti Suviran-

nan viime talvena. Ja jos ei etelän suuntaan ole tänä suvena menoa, voi käydä ihailmassa Eero Järnefeltin näkemystä isästään kenraalikuvernööri **Alexanderista** Kuopion lääninhallituksen talossa, olihan Eero kansakunnan huvimuotokuvamaalari, jota juuri isä kannusti ammattitaiteilijaksi. Kuopion Taidemuseon omistuksessa puolestaan on **Laura Järnefeltin** taulu Maisema Pielavedeltä. Taiteilijatar oli Eeron tytär ja Juhani Kolehmaisen äiti, hänkin Suvirannan pitkäaikainen asukas.

TERHI LAITINEN

LYHYESTI

Tukea tunteiden sanoittamiseen

PITKÄ PITKÄ KESÄ, paljon meteliä, lomia eri aikaan ja lomaa samaan aikaan. Kaverit kuka missäkin ja nuoriso valvoo. Rytmisiä sekoittavat yöttömän yön valvomiset, reissaamiset, kaverien kanssa olo, yötäpäivää somettaminen ja pitkät pelaamiset. Tai pikkulapsivaiheen vahvat tahtomiset ja sanoittamattomat, kokonaisvaltaiset tunteet. Pinna kiristyy itse kullakin.

Tuttua? Olisiko hyödyksi ottaa kesän aloituslukemiseksi vaikka tunnetaitoja avaava kirja, jotta riidat eivät lehväda yli äyräiden? Kirkko ja koti-lehden testaajat kokosivat kirjavinkejä.

Anne-Mari Jääskinen ja **Sanna Pelliccioni** ovat ymmärtäneet mistä lapsi- ja teiniperheen kenkä puristaa. He avaavat tunnetaitoja nuorille itselleen ja vanhemmille, myös ammattikasvattajille aivan loistavalla tavalla teoksissaan *Mitä sä rageet – tunteita sikanolosta sairaan siistiin* (Lasten Keskus 2018). Teoksen ote on hauska, kieli kiinni ajassa ja esimerkiksi havannollisia. Harjoitukset asioiden työstämisessä toimivat hyvin. Toisaalta tätä kirjaa toinen testaaja kehuu loistavaksi, mutta toinen vanhempi jätti kirjan kesken, koska ei ”vaan löytänyt otetta, samaa kieltä”.

PS-kustannuksen *Tunnehetket* -kuvakirja (**Cristina Nunez Pereira** ja **Rafael R. Valcarcel**, 2018) esittelee nelisenkymmentä tunnetta värikkäillä kuvilla, se sopii erinomaisesti tunteiden tunnistamisen opetteluun. Mukana ovat esimerkiksi väärinymmärretyksi tuleminen tunne, hyväksynnän tunne, noloaminen ja haikeus. Tunteiden vaikutus kehoon, mieleen ja

käyttäytymiseen tulee tutuksi. Alle kouluikäisten äidin mielestä kirja sopii parhaiten noin viisivuotiaalle, mutta selkeitä kuvista ja tunteiden sanoittamisesta hyötyvät pienemmät ja suuremmat.

PS-kustannuksen toinen käännösteos, maailmalla menestynyt *Jukka Hukka* (**Avril McDonald ja Tatjana Minina**) on sarja, joka kattaa useita kirjoja. Mukana ovat myös tunnekortit. Kolmivuotias testaaja koki pelottavana yhden kirjan, mutta muuten tummahkojen suurten kuvien ja tekstin määrä oli pienelle sopiva. Teemojen ja tunteiden valmiiksi jakaminen eri kirjoiksi mahdollisti erilaisia tuokioita.

Kuvitukseltaan upeat, palkitun **Katri Kirkkopellon** laadukkaat ja lämpimät kokonai-

suudet *Piki-* ja *Molli* -kirjoissa ovat takuuvarmat, turvalliset ja tunnelmalliset. Niihin liittyy olennaisia kohtia lapsen kehityksessä: miten päästä ryhmään mukaan, miten tukea itsetuntoa, miten ystävyyttä voi rakentaa. Materiaalipaketista löytyvät pöytäteatterinuket ja tarinakortit, joiden käyttöön opastaa kirja *Mun ja sun juttu*. Lasten sosiaalisten taitojen vahvistaminen on ensiarvoisen tärkeää muun muassa kiusaamisen ehkäisyssä. Lasten Keskuksen työ laadukkaiden käännöskuvakirjojen ja kotimaisten teosten edistäjänä ylipäätään ansaitsee erityiset kehut!

ULLA REMES

TUNTEIDEN tunnistamiseen ja sanoittamiseen lapsen ja teinin kanssa löytyy tukea kirjoista.

LUKIJAN KUVA

Lähetä Lukijan kuva
kirkkojakoti@evl.fi

RAKKAUTTA Rikkavedellä.
Kuvan lähetti Esko Koistinen.

LUOTTAMUSHENKILÖ

Minun kirkkoni

TAVOITTEELLISEMMALTA tuntuisi kirjata otsikoksi Meidän kirkkomme. Minuutta ei tarvitse eikä pidä kieltää, mutta loppujen lopuksi kaikki mitä parhaimmillaankin saamme aikaan, on meistä jokaisesta riippuvaista. Yksin emme jaksaa. Tähän päädyimme, jos yllätämme itsemme ja olemme älyllisesti rehellisiä.

Olemme jakautuneet kirkon sisällä jo pidemmän aikaa asenteitamme, uskon käsityksiltämme ja painotuksiltamme eri suuntaan katsoviin, tunteisiin ja eri johtopäätöksiä tekeviin. Näin

olemme siirtyneet uuteen ulottuvuuteen, jossa kirkko tavoittaa parhaiten ne, jotka arvostavat omien, rajallisilla alueilla toimivien seurakuntaryppäitten toimintaa ja kokevat niiden välittämän yhteisöllisyyden puhuttelevana.

Painotamme edelleenkin yksikkökoon merkitystä ja taloudellista järkevyyttä. Suuri on toki äkkiä katsottuna tehokasta – mutta vain lyhytaikaisesti. Kirkosta haetaan nyt läheisyyttä, turvallisuutta ja uskottavuutta sekä tunnetta siitä, että todella kuulumme johonkin. Haluamme olla yksi meistä eikä vain heistä.

Tämä johtaa meidät tarkistamaan hallintoamme ja talouttamme muuttuneesta näkökulmasta: voimien yhdistämisen, niiden uudelleen suuntaamisen, maallikkokeskeisyyden ja voimavarojemme aidon arvostamisen näkökulmasta. Nykyisen polun muuttaminen johtaa samalla myös voimavarojen harkittuun säästämiseen. Ennen kaikkea joudumme muuttamaan umpioituneita käytäntöjämme, kohtaamaan toisemme, seurakuntalaiset ja työntekijät kasvoista kasvoihin.

Kirkko ei ole kutsuttu antautumaan vaan todistamaan. Muutoksen avaimet ovat käsissämme. Halu siihen on monen mielessä varmaan ollut jo pitkään. Tulisiko meidän muistaa vanha viisaus: ratkaisematta jättäminekin on jo ratkaisu. Minun kirkossani on nyt ratkaisun aika!

”Muutoksen avaimet ovat käsissämme.”

JUHANI LAURINKARI
YHTEISEN
KIRKKOVALTUUSTON
VARAPUHEENJOHTAJA
JA PUJON
SEURAKUNTANEUVOSTON
JÄSEN

"KUN MIETIN elämäni taakse päin, en tekisi mitään toisin. Pieleen menneistä asioistakin olen yrittänyt oppia", ensi vuonna 50 vuotta täyttävä Marko Kilpi pohtii.

UNELMIA ei pidä pelätä

Marko Kilvellä oli nuorena suuri unelma. Niin suuri, että se tuntui täysin mahdottomalta.

Kuopiolainen **Marko Kilpi** tunnetaan poliisina, kirjailijana, käsikirjoittajana ja paikallispoliitikona. Neljän lapsen isällä riittää intoa ja energiaa olla monessa mukana.

"Lapset ovat jo isoja, joten enää ei mene niin paljon aikaa perhearjen pyörittämiseen. Myös asenne ratkaisee. Haluan vaikuttaa ja omalta osaltani parantaa maailmaa. En malta jäädä vain istumaan ja ihmettelemään. Meillä kun on vain tämä yksi elämä", Kilpi kertoo.

Monella tapaa Kilpi kokee elävän – juuri sellaista elämää, josta on aina haaveillutkin.

"Vaikka aina ei todellakaan ole siltä näyttänyt, ovat asiat lopulta menneet aivan niin kuin niiden on kuulunutkin mennä. Mutkien kautta polku on vienyt oikeaan paikkaan. Se tuntuu oikeastaan vähän mystiseltäkin."

Perimmäisen tiedon äärelle

Kilpi kertoo, että joskus lapsena hän ajatteli ryhtyvänsä isona papiksi.

"Minulla oli sellainen oletus, että papeilla on perimmäisin tieto siitä, mistä elämässä, olemassaolossa ja kuolemassa on kysymys. Halusin päästä osalliseksi tuosta tiedosta."

Polku ei kuitenkaan johtanut pappiuteen. Uskonollisuutta Kilpi sen sijaan on pohtinut paljonkin ja käsittelee sitä myös joissakin kirjoissaan.

"Eri uskonnoissa ja filosofiassa minua kiinnostaa se, mistä ajattelu lopulta kumpuaa. Puhuvatko kaikki suuntaukset samasta asiasta, mutta vain eri nimillä?"

"Vaikka ei varsinaisesti uskovaiseksi tunnustautuisikaan, monella ihmisellä tuntuu olevan sisäsyntyinen tarve ajatella, että on olemassa jokin korkeampi voima. Jokin, joka katsoo perään."

Kilpi on menettänyt molemmat vanhempansa.

"Äiti tai isä ei ole enää katsomassa perääni tai kommentoimassa tekemisiäni. Silti on sellainen tunne, että joku tuolla jossain minua kaitsee."

Luovuuden hanat auki

Kouluaikoina ainekirjoitus oli se, joka kolahti Kilpeen – ja kovaa.

"Se vei täysin mennessään. Pyysin usein opettajalta lisäaikaa ja jatkoin kirjoittamista vielä koulun jälkeen kotona."

"Luovuuden hanat eivät ole tyrehtyneet."

Luovuuden hanat oli saatu auki eivätkä ne sen jälkeen ole osoittaneet tyrehtymisen merkkejä. Tekstiä syntyy niin kirjoiksi kuin tv- ja elokuvakäsikirjoituksiksi. Elokuviiin liittyy se Kilven kaikkein hurjin nuoruuden haave.

"Joskus 80-luvulla haaveilin päätyväni käsikirjoittajaksi Hollywoodiin. Tuohon maailman aikaan se oli tietystikin täysin hullu ja utopistinen ajatus."

Kilpi ehti kokeilla siipiään alalla kotimaassa, mutta yritys päättyi pettymykseen.

"Hain sitten poliisikouluun. Yksi poikavuosien haave sekin, mutta oli välillä jäänyt enemmän taka-alalle."

Poliisikoulu osoittautuikin aivan oikeaksi osoitteeksi.

"Hetki opiskelujen alusta alkaen koin olevani oikealla tiellä. Ja viihdyn edelleen."

Täältä tullaan Hollywood

Mutta kuinka kävi sille nuoren miehen utopistiselta vaikuttavalle unelmalle Hollywoodista? Haudattiinko se kaikessa hiljaisuudessa liian suurena ja mahdottomana toteuttaa? Vielä mitä. Vuosien puurtamisen tuloksena Kilven käsikirjoitus on lopulta päätynyt Hollywoodin piireihin.

"Tässä eräänä aamuna löysin itseni Beverly Hillsistä matkalla aamiaispalaveriin isojen filmipamppujen kanssa. Piti melkein nipistää itseään, että onko tämä todellakin totta."

Projektin eteneminen vaikuttaa Kilven mukaan tällä hetkellä lupaavalta ja neuvottelut ovat hyvässä vauhdissa.

"Tarina on juuri nyt ajankohtaisempi kuin olisin osannut arvatakaan, joten toivon mukaan se kantaa elokuvaksi asti."

Tämä, ja moni muukin asia vuosien varrella, on opettanut Kilvella, että unelmia ei pidä pelätä.

"Unelmat eivät ehkä toteudu juuri silloin tai juuri sillä tavalla, kuin haluaisit. Mutta se ei tarkoita, etteivätkö ne voisi lopulta käydä toteen."

Turvallisuudentunne järkkyy

Kenenkään elämä ei toki ole pelkkää unelmien täyttymystä. Välillä tulee

vastaan musertaviakin asioita. Marko Kilpeä kohtasi suuri suru puolisen vuotta sitten, kun hänen äitinsä kuoli.

"Olimme hyvin läheisiä eikä tähän saakka ole mennyt yhtäkään päivää, etten äitiä ajattelsi."

"Hän sairasti viimeisinä vuosinaan kaksi aivoverenvuotoa ja kolmas koitui sitten hänen kohtalokseen."

Äidin sairastamisen seuraaminen oli Kilvella kova paikka.

"Siinä risteili monenlaisia tunteita. Äkillinen sairastuminen nosti pintaan pelon – mitä vaan voi sattua täysin yllättäen aivan kenelle tahansa. Turvallisuudentunne järkkyy perustavanlaatuisesti. Koin myös avuttomuutta, kun olisin halunnut auttaa, mutta pystynyt."

Kun äiti kuoli, Kilpi huomasi luisuvansa oman elämänsä sivustakatsojaksi.

"Tuli sellainen olo, ettei voi vaikuttaa mihinkään. Kaikki on sattumanvaraista. Mietin, että mitä järkeä oikeastaan on koko elämässä. Sehän saattaa olla ohi jo huomenna."

Lopulta tavallinen arki auttoi pääsemään pahimman yli.

"Tiettyt rutiinit rullaavat ja vähitellen mieli tottuu asioihin – myös niihin ikävimpiin."

"Entistä suuremmalla syyllä yritän elää mahdollisimman täysipainoisesti. Ajatus elämän rajallisuudesta kun muistuttelee itsestään vähän väliä mielen sopukoissa."